

ئۇيغۇر خەلقى تارىخىي قوساقلارى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوشاقلىرى

توپلاپ رەتلىگۈچى : ئۈچقۇنجان ئومەر

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئىبراھىم نىياز
توختى ئابىخان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ھۇندەر بچە

بەت

- خەلق قوشاقلرى - زامانىنىڭ ئەينىگىدۇر
- 1 نوزۇگۇم قوشاقلرى
- 19 گۈلەمخان قوشىغى
- 22 سادىر پالۋان قوشاقلرى
- 33 بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە
- 37 مايسىمخان قوشىغى
- 39 كوچ - كوچ قوشىغى
- 43 سارى جاز قوشىغى
- 45 ئالمىخان ھەققىدە
- 46 سىيىت نوچى قوشاقلرى
- 64 لاشمان قوشاقلرى
- 82 ئامبال زۇلۇمى ھەققىدە
- 83 ئابدىقادىر داموللام ھەققىدە
- 89 قايقا داۋان قوشىغى
- 93 تاش ئاخۇنۇم ھەققىدە
- 95 زالىم قازىلار ھەققىدە
- 96 خاڭ قوشىغى
- 104 مىللى نەغمە قوشىغى
- 105 ئاچىل
- 109 سارىخان قوشىغى
- 111 رىزۋانگۈل ھەققىدە
- 113 ئامىنەم ھەققىدە
- 114 قەمبەرنىسا قوشىغى
- 116 ئاق دادام

خەلق قوشاقلرى - زاماننىڭ ئەينىگىدۇر

(كىرىش سوز ئورنىدا)

خەلق قوشاقلرى-بىر ئەلنىڭ ئەينى زامانىدىكى
سىياسى، ئىجتىمائى ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىدىغان پاكىتتۇر.
ئۇ، ئىجتىمائى ھادىسىلەرنى تىپىك مىسالى بويىچە سۈرەتكە
ئېلىپ تۇرىدىغان كىنو ئوپىراتۇرى. بىر جەمئىيەتنىڭ
ئىقتىسادىي، ئىجتىمائى تەرەققىيات ئەھۋالىنى تەكشۈرمەكچى
ئىكەنسىز، ئەينى زاماندىكى خەلق قوشاقلرىغا مۇراجەت
قىلىڭ.

ئۇيانمۇ زەيكەش،
بۇيانمۇ زەيكەش.
ۋاي تار جاھان،
ئارقامدىن ئەگەش.

شىنجاڭدا شىڭ شىسەي زامانىدا چىققان بۇ قوشاق 1932-
يىلدىن 1941-يىللارغىچە باندىت شىڭ دۇبەننىڭ ئوزىنىڭ مىللى-
تارىستلىق ھۆكۈمرانلىغىنى چىڭىتىشتا، كەڭ ئاممىنى قىرىش-
چىپىش ۋە تۇرما-زىندان قاتارلىقلارنى ئەۋج ئالدۇرغان، خەلق-
قە تېپىچ بىر نەپەس ئېلىش، نە ئۇيان، نە بۇيانغا مىدىر-
لاش ئەركىنلىگىنى بەرمىگەن دەۋرىنى سۈرەتلەيدۇ. مەزكۇر
قوشاقنىڭ 3-مىراسىدىكى «تار جاھان» بەزىدە سىياسى
خەۋپ يۈزىدىن، ئاشكارا ئوقۇلۇشتا گەرچە «تاجىخان»
دىگەنگە يۈتكەلسىمۇ، قوشاقنىڭ ئەسلى چىقىرىلىش مەقسىدى

ۋە 1، 2- مىسىرالارنىڭ پىكىر تەقەززاسى ئۇنىڭ ئېنىق « تار جاھان » دەپ قوشاققا قوشۇلغانلىغىنى كورسۇتۇپ تۇرىدۇ. ئۇ « تار جاھان » باندېت ۋە چوڭ تۇرمىچى شىڭ دەۋرىدىكى تار جاھان ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىدىكىراق جەمىيەتكە خەلق قوشاقلىرى نۇقتىسىدىن نەزەر سالاھىلى:

ماتىتەي تۇلۇم ساچقان،
ئالۋاڭنى تولا چاچقان.
خاننىڭ گېپىگە كىرمەي،
دارغا ئېسىلىپ ياتقان.

مىلادى 1925- يىللىرى شىنجاڭ رايونىنىڭ ھاكىمىيەت تەختىدىكى مۇستەبىت ھۆكۈمەت قەشقەر، يەكەن قاتارلىق ئالتە شەھەر تەرەپتە ماتىتەي قاتارلىق قېرى توڭگوزلارنى مەنسەپدار قىلىپ كوتۇرۇش ئارقىلىق ئۈزۈمگە ياققىدەك سەمىرىتكەن ئىدى. ئۇ، ئۈز ئېتى « ما » نىڭ بارا-بارا ھاكىمى يۇقۇرى كوتۇرۇلۇپ، جەنۇبىي شىنجاڭدا ھەم مەمۇرىي، ھەم ھەربىي ھوقوقنى قولغا كىرگۈزۈپ، تىتەي دىگەن ئاتاق بىلەن ئۈزنى كۈزگە ئېلىمغان ئەھۋال ئاستىدا مەز-كۈر « ما » غا يەنە بىر « ما » (ماشۇۋۇ) نى سېلىش ئارقىلىق ئۇنى گورغا ئۇزاتقان. ماتىتەينىڭ تىپىك ھەرىكىتى ۋە ئاقىۋىتىنى، ئۇنىڭ دەۋرىدىكى قەشقەرنىڭ سىياسى، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ھالىتىنى شۇ بىر خەلق قوشىغىلا خۇلاسە قىلىپ ئېيتىپ بېرىدۇ. دەرۋەقە، ماتىتەي قىزىل بويىدىن چىققان نېفىتنىڭ دۇغىنى موم ئېقىتىپ ساتتۇرۇپ، بەلكىم ئۇنى سېتىۋېلىشنى خەلققە ئالۋاڭ تەرىقىسىدە تېڭىپ

زۇلۇم قىلغان. شۇڭا ئۇ، خەلق تەرەپتىن «مومچى تاز» دىگەن لەقەمگە ئىگە بولغان. يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ ناھايىتى ھاكاۋۇرلىشىپ، خاننىڭ ئوزىدىن يۇقۇرى مەمۇرنىڭ يار-لىقىغا بويسۇنماي، ئوزى خان-ئوزى بەگ بولسۇلغان. نەتىجىدە خەلقنىڭ ئاھى ۋە ئەينى دەۋرىدىكى ھاكىمىيەتنىڭ يۇقۇرى دەرگاھى ئۇنى دارغا ھوكوم قىلغان. مەزكۇرتورت قۇرقوشاق بىزگە كام دىگەندە ئەنە شۇ چاغدىكى جەمىيەتنىڭ 4 خىل ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىدىغان پاكىت رولىنى ئوينايدۇ. بىرىنچى، ھاكىمىيەت: مەنەسپدارلار ئاراچوڭ - كىچىكلىك تاللىشىش، يۇقۇرى-تۆۋەنلىك تاللىشىش، كېرەك بولغاندا چوڭ بېلىق كىچىك بېلىقنى يىيىش.

ئىككىنچى، سىياسەت: ئۇچاغلاردا خەلق گويىكى ھوكومەتنىڭ ئىسمىدىن ئەمچىگى بولۇپ، ئىشچى، دىخان، تىجارەتچى، ھۇ-نەرۋەن - كاسىپلار ئالۋاڭ - ياساق تېگىدە يەنجىلگەن. ئۈچىنچى، سانائەت: شىنجاڭدا 1920 - يىللىرى تېخى نېفىت كانلىرىنى ئېچىپ پايدىلانغىدەك سانائەت يوق. ئىجتىمائىي تەرەققىيات نېفىت بۇلاقلىرىغا چومۇچ سېلىپ يۇرۇش ئەھۋالىدا ئىدى.

تۆتىنچى، ئىبرەت: كىمكى خەلققە زۇلۇم قىلىدىكەن، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ماتىئەينىڭكىدەك بولىدۇ. شۇ نوقتىلاردىن قارىغاندا، خەلق قوشىغى ھەر بىر زاماننىڭ ئەينىگىدۇركى، ھەر بىر جەمىيەت ئوزىنىڭ ھەقىقىي چىرىيىنى بۇ ئەينەكتە كۆرىدۇ. بۇ مۇقەررەرلىكتۇر. قوللىنىشىدىكى ئەينەكمۇ شۇ ۋەزىپىنى ئادا قىلىدۇ.

بۇ ئەينەكتە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىدا بولۇپ ئۆتكەن بىر قاتار ئىجتىمائىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي ئەھۋاللارنىڭ ئەيى

نى زاماندىكى مەنزىرىسى كورۇنۇدۇ، بۇ ھادىسىدىن ماھىيەت-
نى كورۇشتە ھوججەتلىك رول ئوينايدۇ.
ئەنە، نوزۇگۇم! ئۇ، ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ ئوز ئىنسانى ھو-
قۇقىنى قانداق قوغدىغانلىغىنى نامايىش قىلغۇچىلارنىڭ ۋە-
كىلىرىدىن بىرى. ئۇ، ئاياللارنىڭ توغرا مۇھەببەت، توغرا
تۇرمۇش، ئىپپەت - نومۇسى ۋە ئىززەت - ئابرويىنى مۇھا-
پىزەت قىلىشتا، بېشىغا كەلگەن ھەر قانداق مۇشەققەتنى پى-
سەنت قىلىمىغان بىر ئۇيغۇر ئايىلى.

مەن قەشقەردىن چىققانچە،
تۇشەك سېلىپ ياتقان يوق.
ئانام ئورگەن چېچىمغا،
تاغاق سېلىپ باققان يوق.

ئۈچ كۈن ياتتىم قومۇشتا،
مېنى ئىزدەپ كېزەرمىش.
تاپالماي مەن نوزۇكنى،
ئىتتەك ماراپ يۈرەرمىش.

قومۇشلارغا ئوت قويسا،
قېچىپ كىرەي دەرياغا.
ھەرگىز خوتۇن بولمايمەن،
قالماق ئامبال ئەبگاغا.

ئەنە، قەمبەرنىسا! ئۇ، ئوزىدىن قېرى كىشىگە تۇرمۇشقا چى-
قىشقا، ئوزىنىڭ ئىختىيارلىغى بولمىغان توپنى قىلىشقا ئۇنىمى-
غان ئۇيغۇر قىزلىرىدىن بىرى. ئۇ، ئوز ئىرادىسىغا خىلاپ ئىشقا
بويىسۇنۇشتىن كورە ئولۇمنى ئەلابىلىدۇ - دە، مۇھەببەت مىزا-
نىنى ھىمايە قىلىش يولىدا قۇربان بولىدۇ. خەلق قوشىغى
ئۇنى توۋەندىكىچە سۈرەتكە ئالغان. قەمبەرنىسانىڭ ئانىسى

ئۇيغۇر خەلق تارىخىي قوشاقلرى

e-كىتاپ تەييارلىغۇچى:

ئىلھام نىزام

2008.7

ئاپپاق ساقال يۇلۇنۇپ،
دەرت ئۇستىگە بولدى دەرت.

شىرىن قىزىم نوزوك ئاي،
ئاكاڭدىنمۇ ئايرىلدىم.
ھېچكىم مەندەك بولمىغاي،
قانائىتىدىن قايرىلدىم.

نوزۇگۇمنىڭ بېشىغا چۈشكەن دەرت - ئەلەملەرنى ئەس-
لەپ ئېيتقان قوشىغى:

توگىلەر ئاغزى قامغاقتا،
بىر ئاكام بار قالماقتا.
قالماقنىڭ شۇم نىيىتى،
مەن نوزۇكنى ئالماقتا.

توگىلەر بېشى - تاغ بېشى،
مولچەرىمىز يار قېشى.
شۇ مولچەرگە يەتكەندە،
توختىمايدۇ كوز بېشى.

يوللارنى تولا مېڭىپ،
ھالسىزلىنىپ تېلىقتىم.
مەن بۇ يەرگە كېلىپلا،
يامان كوزگە چېلىقتىم.

يالاڭ ئاياق سۇ كەچتىم،
تاغنىڭ سۈيىنى ئىچتىم.
چىدىماي قالماق زۇلمىغا،
ئەزىز جېنىمدىن كەچتىم.

ھاۋانى بۇلۇت باستى،
قار- يامغۇرلار ياققىلى.
قانداق چاغدا تورەلدىم،
دەرت - ئەلەملەر تارتقىلى؟

ئاسماندىكى سا بولدۇم،
يوللار يۇرۇپ خار بولدۇم.
ئاكام قالدى قالماقتا،
بىر كۆرمەككە زار بولدۇم.

تاغدىن چۈشكەن تورت ئاتلىق،
توتىلىسى بوز ئاتلىق.
تورت ئاتلىقنىڭ ئىچىدە،
مىنىڭ ئاكام سۇمباتلىق.

ئايىغىمدا كىشەن بار،
قوۋۇق قىسار بوينۇمنى.
مىدىر قىلماس بوپ قالدىم،
كويىزا قىسىپ قولۇمنى.

چورۇق كەيگەن ئاياققا،
تومۇر ئىشكەل بوش كەلدى.
جېنىم ئاتام قېشىدىن
بۇ يىللاردا كىم كەلدى؟

سەل ئەمەستۇر ئاققۇچى،
كوزدىن ئاققان يېشىمىز.
قامچا، تاياق ئاستىدا،
ئوتەرمۇ بۇ بېشىمىز؟

نوزۇگۈمنىڭ قېچىپ بېرىپ، قومۇشلىق ئىچىدە ئېيتقان
قوشىغى:

ئالتە ئاي ياتتىم قومۇشتا،
قومۇش ئارىلاپ كۈن چۈشتى.
مەن نوزۇكنىڭ بېشىغا،
تاغدىن ئېغىر مۇڭ چۈشتى.

خۇدا سالدى بۇ ئىشقا،
نىيەت پۈكتۈم قېچىشقا.
قالماق چىرىملىرى يامان،
ئوت قويارمۇ قومۇشقا؟

ئۈچ كۈن ياتتىم قومۇشتا،
مېنى ئىزدەپ كىزەر مېش.
مەن نوزۇكنى تاپالماي،
ئىتتەك ماراپ يۈرەرمېش.

قومۇشلارغا ئوت قويماس،
مەن نوزۇكنى تۇتالماي.
مەن نوزۇكنى تۇتقاندا،
ئولتۇرەر، تىرىك قويماس.

ئۇنتۇمايمەن باقىمنى،
قومۇشلۇقتا ياتساممۇ.
كوڭلۇم ئۇندىن ئايرىلماس،
ئەلەم - كۈلپەت تارتساممۇ.

خۇدايىم بەرگەن غۇنچەمنى،
سۇلۇن ياۋۇز ئۈزەلمەس.

باقى يىگىت، مەرت يىگىت،
زالىم قالماق كورەلمەس:

بۇلبۇل ھەرگىز سايرىماس،
ئالتۇن بالداق قەپەزدە
مەن باقىمنى ئويلايمەن،
كىچە - كۈندۈز، سەھەردە.

توگىلەر ياتار ئويدا،
باش بۇيلىسى بوينىدا.
تۇتسا قالماق نوزۇكى،
ئۇرۇپ - قىيناش كويدا.

چول-جەزىرە ئىچىدە،
يوقتۇر بىرەر ھەمىيىم.
قومۇشلۇقتا دەرت تارتىپ،
ئوتتى كۈنۈم ئاچ - زىرىن.

ماڭساڭ قەشقەر يولىغا،
قەشقەر يولى، يول بولغاي.
نوزۇك ئاجىز بەدەننى،
بىر خۇدايىم ساقلىغاي.

نوزۇك ئوزى تۇتقۇندا،
غېرىپ ئاكام پۇشقۇندا.
مەن نوزۇكنىڭ دەردىدە،
باقى كويەر يالقۇندا.

قومۇشلارغا ئوت قويسا،
قېچىپ كىرەي دەرياغا،

ھەرگىز خوتۇن بولماسمەن،
قالماق ئامبال تەبگاغا!

خوزۇگۈمنىڭ جاڭگاللىقلاردا يۇرۇپ، دادىسىنى ئەسلەپ
ئېيتقان قوشاقلرى

مەن قەشقەردىن چىققانچە،
تۈشەك سېلىپ ياتقان يوق.
ئانام ئورگەن چېچىمغا،
تاغاق سېلىپ باققان يوق.

كورەلىمدىم ئاتامنى،
ئاڭا قېنىپ باققان يوق.
مەن نوزۇكتەك ھېچ خوتۇن،
يالغۇز چولدا ياتقان يوق.

قايناپ تۇرغان قازانغا،
چومۇچ سېلىپ باققان يوق.
ئالتاي ياز قېچىپ يۇرۇپ،
تەككى قويۇپ ياتقان يوق.

تاغدىن چۈشكەن لاي سۇنى،
سۇزۇپ ئىچەر ئەر قېنى؟
مىنى قەشقەر شەھەرگە،
ئېلىپ كىتەر ئەر قېنى؟

جان ئاتامنى كورەلمەي،
ئولۇپ كىتەر بولدۇم مەن.
قالماقلارغا تۇتۇلۇپ،
سۇلۇپ كىتەر بولدۇممەن.

ئاخىر بولدۇم ئاشكارە،
يوشۇرۇنغىلى يەر بارمۇ؟
باشقا قاتتىق كۈن چۈشتى،
ئېلىپ قاچار ئەر بارمۇ؟

نوزۇگۇمنىڭ ئاشىغى باقى يىگىتنىڭ ئېغىر كۈن-
لەردە نوزۇگۇمنى سېغىنىپ ئېيتقان قوشىغى

ئالتە ئاي باقتىم قويۇڭنى،
بىر كورمىدىم بويۇڭنى.
بىرەر كورسەم بويۇڭنى،
قانداق قىلاي ئوتۇڭنى؟

قويچى بولماس ئەر ئىدىم،
قويچى قىلدىڭ، ئەي نوزۇك.
قالماقنى خوي قاخشاتقان
نويچى قىلدىڭ، ئەي نوزۇك.

توگە چاينار تال بېشى،
مىنىڭ جايىم يار قېشى.
نوزۇگۇمغا مەن ئامراق،
مەڭگۈ كوڭلۇم سىردىشى.

تال بويۇڭنى كورۇشكە،
تالچى ئاكاڭ ئارماندا.
«نوزۇگۇم» دەپ ئىزدەيدۇ،
دەرتلىك كوڭلۇم ئارقاڭدا.

سەن مىنىڭدىن سورىما،
بىل قاراپ چىرايمىدىن.

ئاشىق - مەشۇق بىر ئوتسۇن،
تىلەيمەن خۇدايىمدىن.

دارىن ① ئويى ھەيۋەتلىك،
مىنىڭ يارىم سولەتلىك.
باقى بىلەن نوزۇگۇم،
ئاشىقتۇر قىيامەتلىك.

باقى يىگىتنىڭ ئايغاقچى بىلەن ئۇچراشقاندا ئېيتقان
قوشىغى

باقى: نوزۇك يارىم ئامانمۇ؟
ئايغاق دوستۇم، ئېيتساڭچۇ؟

ئايغاقچى: نوزۇك يارىڭ ئامانمۇ،
سۇيۇنچەڭنى بەرسەڭچۇ؟
بوگۇن نوزۇك ئويىدە،
ئىلدام بېرىپ يەتسەڭچۇ؟

باقى: ئانداق بولسا مەن باراي،
مەندىن خەۋەر ئېيتساڭچۇ؟
.....

نوزۇگۇم: نوزۇك قولۇم باغلاندى،
خەلق-ئالەمگە ئاڭلاندى.
باقى يارىم، سەن ئۇچۇن،
يۈرەك باغرىم داغلاندى.

باقى يىگىت كەلسەڭچۇ؟
يۈرەك باغرىم باسساڭچۇ؟

① دارىن - ئامبال

سۇيگەن يارىڭ نوزۇكنى،
ئەندى ئېلىپ قاچساڭچۇ؟

نوزۇك جىنىم ئېپ قاچاي،
ئاغى بولسا ئېيتساڭچۇ؟!

باقى

نوزۇگۇم:

ئاڭا ئاغى شۇ بولۇر،
يايلاق خەلقى جىم بولۇر.
قاچقان ياشتا مۇڭ بولۇر،
مۇككەن جايلار بوك بولۇر.

بىز كىتەرمىز بۇ يەردىن،
بارغان كەلمەس دىيارغا.
ئاتا - ئانام مۇڭ قالدۇر،
كوڭۇللىرى دوق بولۇر،
ئىزدەكچىلار جىق تولۇر،
بىز بۇ يەردىن كەتكەندە.

.....

بۇلبۇل قۇشنى سولاپ قويسا،
ئالتۇن بالداق قەپەزگە؛
كوڭلى ئۇنىڭ ئارام تېپىپ،
قاچماق ئويىنى قويارمۇ؟

مۇڭلۇق بولغان، غېرىپ نوزۇك،
ئامراغغا قانمىسا؛
نوزۇك كوڭلى ئامراغدىن،
بىردەم نېرى بولارمۇ؟

نوزۇك باشنى تۇتقۇن قىلسا،
كوڭلى ئۇنىڭ تۇتقان يوق.
يارى ئۇچۇن قۇربان بولسا،
نوزۇك باشتا ئارمان يوق.

نوزۇگۇم بىلەن باقى يىگىتنىڭ ئېيتىشقان قوشىغى

نوزۇگۇم: سەن سېغىنىدىڭمۇ مېنى؟
باقى: خويمۇ سېغىنىدىم مەن سېنى.
نوزۇگۇم: سەن قەيسىرىڭدە سېغىنىدىڭ؟
باقى: مەن جىگەرئىمدە سېنى.

نوزۇگۇم: سەن مېنىڭدىن سورىغىن،
كورگىن چىرايمىدىن ئېنى.
سەن مېنىڭ باقىم تۇرۇپ،
دەردىمنى بىلگەننىڭ قېنى؟

باقى: كۇندە كورمىدىم يارنى،
بىر كۇنى كورەرمەن دەپ.
ئۇمىت ئۇزمىدىم ياردىن،
ئولمىسەم سۇيەرمەن دەپ.

ئالتىنچى ئاي كىرگەن چاغدا،
ئارا- گۇرچەك خاماندا.
نۇزۇك يارنى كورۇشكە،
باقى يىگىت ئارماندا.

نەچچە كۇن بولۇپ كەتتى،
نوزۇك يارنى كورمۇدۇم.

تەقدىر بولسا كۈرەرمەن،
تېخى ئۈست ئۈزمۇدۇم.
ئالدىمدىن چىققان بىر تۇغ،
نوزۇك يارنىڭ ئايغىغى.
كوڭۇلگە كەلگەن تۇيغۇ،
ئامراق كوڭۇل باغىقى.

نوزۇگۇمنىڭ تۇتۇپ كىلىنگەندىن كېيىن، كۈرە شەھرىدىكى
ئامبالنىڭ ئۈيىدە تۇرۇپ ئېيتقان قوشىغى

كەپ قالدىم باياۋانغا،
چىرىك كەلدى داۋانغا.
ئون ئىككى كۈن بولغاندا،
مەن تۇتۇلدۇم قاۋانغا.

شىسەن مازى ① باخشىدۇر،
ئاغچىسى خوپ ياخشىدۇر.
دەرتنى ئېيتىپ يىغلايمىز،
دەردىمىز مۇڭ - ناخشىدۇر.

ئاتامنى مەن سېغىندىم،
ئاكامنى مەن سېغىندىم.
تىرىكمىكىن شۇ ئاتام،
خەۋەر ئۇقماي يىغلىدىم.

ئاكامغا يىتەلمەسمەن،
ئاتامنى كۈرەلمەسمەن.

① چوقۇر مەنىسىدە

ئاتامنى كورۇپ ئولسەم،
ھەرگىز ئارمان قىلماسمەن.

ئاكام مۇندا كىلەرمۇ؟
منى ئېلىپ كېتەرمۇ؟
بىر خەۋىرى يوق ئۇنىڭ،
قەشقەرگە تېپىپتەرمۇ؟

نوزۇگۇم موڭغول خوجايىنىنىڭ ئويىدىن چىقىپ كەت-
كەنچە، 6 ئاي قېچىپ يۇرۇيدۇ. ئۇنىڭ جاڭگالدا قېچىپ يۇ-
رۇپ ئېيتقان قوشىغى

ئالتە ئاي ياتتىم خاماندا،
نان پۇشۇردۇم ساماندا.
ئاجىز نوزۇك جاڭگالدا،
ئاتام يۇرەر قايندا؟

سۇلۇن بېرىپ يامۇلغا،
ئەرىز قىپتۇ جاڭجۇڭغا①
جاڭجۇن يايى ئېۋەتتى،
مەندەك ئاجىز خوتۇنغا.

يايى چىقتى تۇتقىلى،
ئەژدېھاردەك يۇتقىلى.
ئونبەش يايى كىلىپتۇ،
نوزۇگۇمنى تۇتقىلى.

ھېچكىم مەندەك بولمىسۇن،
بالالارغا قالمىسۇن!

① ھەربىي كەمەلدار

بىزگە كەلگەن دەرت-ئەلەم،
ھېچ بەندىگە كەلمسۇن!

ئالتە ئاي بولدى يا لغۇزمەن،
قەشقەر يولىنى بىلمەسمەن.
خۇدا مېنى ساقلىسۇن،
سولۇنلارنى كورمەسمەن.

نوزۇگۇمنىڭ دوڭ يامۇلدا تورۇپ ئېيتقان قوشىغى

ئامباللارنىڭ خاڭزىسى،
غۇلجىدا بار فاڭزىسى ①.
چاقاي دىسەم چېقىلماس،
قولۇمدىكى كويىزىسى.

خۇدا بەرگەن غۇنچەمنى،
سولۇن قالماق ئۈزەلمىدى!
خوتۇن قىلماق قەستىمۇ،
قەددىمنى پۈكلەلمىدى!

ئايىغىمدا كىشەن بار،
بوينۇمدا تاختاي تىڭگازە.
ئېلىپ قاچار نوزۇكنى،
بولسا ياخشى خوشەنزە.

يامۇلنىڭ بار ئوگىزىسى،
ئۈنبەش غۇلاچ توغرىسى.
كورسەم ئەسكى كىگىزدۇر،
سولانغانلار موزىسى. ②

① ئوي - جايى

② قالپاق

ئەپپيۇن تەرگەن سولاننىڭ،
توڭگۇز ئىدى جوزىسى.
ئوڭ قولىدا داۋزىسى ①،
سول قولىدا خوزىسى ②.

ئەپپيۇن چەككەن جاللاتلار،
دوڭ يامۇلدا تارتىدۇ،
بىر قايقارا، زەمى ئويدە،
نوزۇك خېنىم ياتىدۇ.

داۋگۇاڭ خاندىن خەت كەلسە،
«نوزۇگۇمنى ئولتەرا!» دەپ.
ئەل-جامائەت ئېيتىدۇ:
«جەننەت روھى كوتەر» دەپ.

مويتۇڭزىدا چايقاندا،
مەن ئالدىدا ئولەرمەن.
موللىلارنىڭ سوزىچە:
«بېشى يۇزى» كورەرمەن.

نوزۇگۇمنىڭ زىنداندا ئېيتقان قوشىغى
نوزۇك بىلەك باغلاندى،
ئولتۇرگىلى چاغلاندى.
نوزۇگۇم ئوزى يالغۇز،
شى يامۇلغا سولاندى.

① پىچاق

② ئەپپيۇن سالىدىغان بانكا

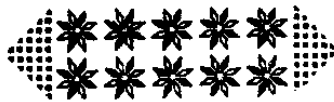
«نوزۇگۇم» دەپ كوپ يىغلاپ،
ئاتام قەشقەردە قالدى.
يالغۇز مېھرىۋان ئاكام،
قالماق ئىچىدە قالدى.

كاشكى كورسەم ئاتامنى،
قالماقتىكى ئاكامنى.
كورمەي ئولۇپ كىتەرمەن،
قەشقەردىكى تاغامنى.

مەن كورمىگەن مومامنى،
مىنى تۇققار، ئانامنى،
چاپسان بېرىپ ئولتۇرۇش!
ئۈچ ياشتىكى بالامنى.

يامۇل ماڭا قىيىندۇر،
ئولۇم ۋاقتى يېقىندۇر.
زالىملارنىڭ سورىقى،
پايدىسىز- بىرتىيىندۇر.

ئالدىمدىكى جاللاتلار،
قىلىچىنى ئوينۇتار.
مىنى ئۇشبۇ ئولۇمدىن،
قانداق كىشى ئاجرىتار؟

گۈلەمخان قوشىقى

«گۈلەمخان» ۋاقەسى 1820- يىلدىن 1825- يىلغىچە ئىلى دەرياسى بويىدىكى «ئويمان بۇلاق» دىگەن جايدا يۈز بەرگەن. بۇ يەردە بىر كەمبىغەل دىخان بولۇپ، ئۇنىڭ گۈلەمخان ۋە زىلەمخان دىگەن ئىككى ئاچا - سىڭىل قىزى بار ئىكەن. چوڭ قىزى گۈلەمخان تېخى ئونبەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ، ئۇنى ئەن گەن چولاق دىگەن سىر قېرى شاڭيۇ مەجبۇرى ھالدا ئوزىنىڭ كىچىك خوتۇنلۇغىغا ئالماقچى بولىدىكەن، لېكىن، جاسارەتلىك گۈلەمخان شاڭيۇنىڭ پوپوزا قىلىشى ۋە ئالداپ بېقىشىغا بوي بەرمەي، قاتتىق قارشىلىق كۆرسۈتىدىكەن ھەمدە ۋاقىتنىڭ ئوتۇشىگە ئەگىشىپ، ئوزى ياخشى كۆرىدىغان بىر يىگىت بىلەن قېچىپ كېتىپ، زالىم شاڭيۇ ئۆلگەندىن كېيىن، ئوز يۇرتى ئوي مان بۇلاققا قايتىپ كېلىدىكەن. گۈلەمخان ھەققىدىكى قوشاق بىر تارىخى قوشاقلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ توى قوشاقلىرى سۈپىتىدىمۇ خەلق ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. ئۇنىڭدا، خەلقنىڭ گۈلەمخاننىڭ بەختسىزلىكىگە ئىچ ئاغرىتىپ، زالىم شاڭيۇلارغا نەپرەت بىلدۈرۈش روھى مەدھەلەنگەن، ئازات زامانغا بولغان ئىنتىزارلىغى ئەكس ئېتىلگەن. بۇ قوشاقلار تارىختىن بۇيان كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە بولۇپ كەلمەكتە.

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى،

يەرگە تىگەمدۇ؟

ئونبەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ،

ئەرگە تېگەمدۇ؟

كىمنىڭ - كىمنى يارتۇتۇشنى،
ھەر كىم بىلمەمدۇ؟
ئوزى سۈيمەي، مەيلى بولماي،
ئەرگە تېگەمدۇ؟

گۈلەمخاننىڭ تۇرغان يېرى،
ئويما بۇلاقتۇر،
گۈلەمخاننى زورلاپ ئالغان،
شاڭيۇ چولاقتۇر.

گۈلەمخاندىن باشقا قىزنى،
قېرى ئالمامدۇ؟
گۈلەمخېنىم چولاقلاغا،
زايا بولمامدۇ؟

قويلىرىمنى ھەيدىۋەتتىم،
ئويما بۇلاققا.
گۈلەمخاننى تۇتۇپ بەردى،
شاڭيۇ چولاققا.

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى،
يەرگە سورۇلدى.
يۈرەكتىكى سېرىق سۇلار،
قانغا ئورۇلدى.

چىقىپ باقسام گۈلەمخېنىم،
تويۇڭ كېلەدۇ،
ساڭامىكىن، ماڭامىكىن،
تەقدىر بىلەدۇ.

ئالتە-يەتتە كەپتەر لىرىك،
قوندى تېرەككە.
تاۋا توندا ئالتۇن تۈگمە،
پاتتى يۈرەككە.

گۈلەمخاننىڭ كەيگەن ئەگى،
تاش پېشى سولجۇر .
قېرى بىلەن ياتماڭ ھەرگىز،
ساقلى ساغجۇر.

گۈلەمخېنىم ئوبدان بالا،
چېچى ئاز ئىكەن.
گۈلەمخاننى ئالغان شاڭيۇ،
تۈتەك تاز ئىكەن.

قارا كوڭۇل زالىم شاڭيۇ،
ئالدىرىما تېخى.
بوينۇڭدا بار گۈلەمخاننىڭ،
قىزىل تىرىنغى.

راھەت كورۇش زالىملارنىڭ،
ھەققى دىمەڭلا.
ئەلەم تارتىش كەمبەغەلگە،
باقى دىمەڭلا.

ئامان بولساق يوقۇتارمىز،
شاڭيۇ قېرىنى.
سۇيىدىغان زامان كېلەر،
ھەركىم يارىنى.

سادىر پالۋان قوشاقلىرى

سادىر پالۋان - ئىلى دىخانلار قوزغىلىڭىنىڭ سەركەر-
دىسى، يالقۇنلۇق خەلق قوشاقچىسى. ئۇ، 1798 - يىلى كۈزدە
ھازىرقى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ مولتوختىيۇزى يېزىسىدىكى بىر
ياللانما دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى چىڭ سۇلالىسى پۈتۈن جوڭ-
گۇغا ھوكۇمرانلىق قىلىۋاتقان چاغلار بولۇپ، جۇڭگودىكى ھەر
مىللەت خەلقىنىڭ تۇرمۇشى قاتتىق خانى - ۋەيرانچىلىق ئىد-
چىدە قالغان ئىدى. بۇ دەھشەتلىك زۇلۇملارنى ئوز بېشىدىن
ئۆتكۈزگەن ۋە ئوز كوزى بىلەن كورگەن ياش سادىرنىڭ قەل-
بىدە زۇلۇمغا قارشى ئوچمەنلىك ئوتى يالقۇنلايدۇ، چىڭ سۇ-
لالىسى چىرىكلىرىنىڭ دىخانلارنى ناھەق جازالاشلىرىغا بىر
نەچچە قېتىم قارشى چىقىدۇ. مانا شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭ
نامى ئەل ئىچىدە تارقىلىدۇ. شۇنداقلا ئۇ، ئەكسىيەتچى ھوكۇ-
مەت تەرىپىدىن گۇمانلىق دەپ سانىلىدۇ. شۇڭا ئۇ، ئوز يېزى-
سىدا تۇرالماي، غۇلجىنىڭ قازانچى دىگەن يېرىدە 50 كىشى-
لىك ئەترەت قۇرىدۇ ۋە ئۇنى 300 كىشىگە تەرەققى قىلدۇرۇپ
ئەكسىيەتچى ھوكۇمەتكە قارشى قوزغۇلاڭنى باشلايدۇ. سادىر
پالۋان يېتەكچىلىگىدىكى قوزغۇلاڭچىلار 1860 - يىلدىن باش-
لاپ ئىلى ئاشلىق سېڭى، چىلپەڭزە، بايانداي، كۈرە قاتارلىق
كونا قەلئەلەرنى قولغا چۇشۇرۇپ، دىخانلار قوزغىلىڭىدا غەلبە
قازىنىدۇ. سادىر پالۋان 40 يىلدىن ئارتۇق كۈرەش جەريانىدا
13 قېتىم تۇرمىگە تاشلىنىدۇ. لېكىن، بۇ ئېغىر كۈنلەر

ئۇنىڭ قەددىنى پۈكەلمەيدۇ، ئەكسىچە ئۇ، كۈرەش داۋامىدا
چېنىقىدۇ، تەدبىرلىك، قاتتىق قوللۇق، ئوتكۇر باشلامچى بو-
لۇپ يېتىشىدۇ.

سادىر پالۋاننىڭ قوشاقلىرىدىن بىز 19 - ئەسىردىكى
ھەر مىللەت ئەمگەكچى خەلقىنىڭ ئازاپ - ئوقۇبەتلىك تۈر-
مۇشى، ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرى ۋە كۈرەشچان ھاياتىنى
رۇشەن كورنۇۋالالايمىز،

سادىر پالۋاننىڭ يامۇلدىن قېچىپ چىققان ۋاقىتلىرىدا
ئېيتقان قوشىغى

يامۇلغا چۈشۈپ قالدىم،
چۇسا بىلەن پىنتلارغا.
ۋاڭزى "پۇل" دەپ ھەيدەيدۇ،
ئۇلگۈرمەيدۇ ئىنتلارغا.

ۋاڭزى ئالساملا دەيدۇ،
ۋاڭزىغا نېمە لازىم؟
ار خالتا ئىۋەتىپتۇ،
يامۇلدا يېتىپ تازىم.

يامۇلدا تولا يېتىپ،
چېچىم بىر قۇچاق بولدى،
مەن يامۇلنى تەشكەندە،
قوۋۇرغام پىچاق بولدى.

يامۇلنى تېشىپ قويۇپ،
ئىككى چىقىتىم تالاغا.
مېنى باققان بەش يايى،
ئەندى قالدى بالاغا.

يامۇلدىن قاچقان ۋاختا،
قازانچى ① بىلەن قاچقان.
چىرىكلەر قوغلاپ كەلسە،
قار كېچىپ داۋان ئاشقان.
يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
تاغلارنى ماكان ئەتتىم.
قوساق ئېچىپ يامانكەن،
شالۋورنى ② كاۋاپ ئەتتىم.
شالۋورنى كاۋاپ ئەتسەم،
بىر تاتلىق يېغىر بولدى.
تاغلاردا قېچىپ يۈرۈپ،
ئاتلىرىم يېغىر بولدى.
ئېگىز تاغنىڭ قارغىيى،
قىشلىغى شالاڭ ئوخشاش.
ھەمىيىمنى ③ يەي دىسەم،
ئوزەمنىڭ بالام ئوخشاش.
يامۇلدىن چىققان كۈنى،
يولداش بىلەن تېپىشتىم.
قوغلاپ چىققان چىرىك بىلەن،
ئۈچ كۈنگىچە ئېتىشتىم.

① جاي ئىسمى.

② نېرە ئىستان

① مەنكەن ئېتى

مەن بىلمەس نە يامۇل بار،
بولدى يۇرۇگۇم پارە.
بالا كەلسە بېشىمغا،
تارتماسقا نىمە چارە؟

مەن يامۇلدىن قاچقاندا،
بىر مانجۇ بىلەن قاچقان.
سالاسۇنغا سولاپ قويسا،
قۇلۇپ تولغاپ، ئىشىك ئاچقان.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
بەش كۈن ماڭدىم پىيادە.
بىر موڭغۇل ماڭغىن دەيدۇ،
دولەت بەرسۇن زىيادە.

يامۇلدىن قاچقان كۈنى،
ياتقان يېرىم يان بۇلاق.①
خۇدايىمدىن تىلەيمەن،
ماڭا بەرسۇن بىر ئۇلاق.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
ئاغامچا تېپىپ ئالدىم.
مەن مىنگەن ئالا ئاتنى،
ئون سەرگە سېتىپ ئالدىم.

يامۇلدىن قاچار چاغدا،
لوسشى ئامال تاپتى.
سېپىلنى تېشىپ قويۇپ،
توشۇككە چاپان ياپتى.

① جاي ئىسمى.

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
ئون كۈن ماڭدىم پىيادە.
تۇتامدۇ، تۇتالمامدۇ؟
بۇيرۇق بىلەن ئىرادە .

يامۇلدىن قېچىپ چىقىپ،
خىيال كىردى بېشىمغا.
پىچاق، چاقمىغىم خالتا،
شاۋانخان قاياشىمغا.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئىگىز قارىغاي چەڭزە.
سادىر دىگەن خوخەنزە،
قولدا قىلىچ، نەيزە.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى
قىزىل سىردا سىرلاغلىق.
مېنى باققان بەش يايى،
ئۈرۈمچىدە سولاغلىق.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئىگىز قارىغاي چەڭزە،
يامۇلدىن قېچىپ چىققان
سادىر ئوزى خوخەنزە.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئالا-ئالا ئالماچ.
مەن يامۇلدا ياتقاندا،
بالىلار قالدى يالىڭاچ.

سادىر بىر ئوغۇل بالا،
ياۋان يەرنى خالايدۇ.
بىر يامبۇ بېرىپ قويسام،
ئولتۇرمەيدۇ، پالايدۇ.

سادىر پالۋاننىڭ بېشىدىن كوچۇرگەن دەرت-ئەلەملەرنى
يادىغا كەلتۈرۈپ ئېيتقان قوشىغى

سادىر دەپ ئېتىم يامان،
ئون بەش ياشتا ئاتالغان.
دەسلەپتە تۇتۇلغاندا،
قۇمۇل خانغا پالانغان.

سادىرنى تۇتۇپ بەرگەن
ئاق جاڭزىدىكى شاڭيۇ.
جان باقماق ئۈچۈن ساتتىم
قۇمۇل شەھرىدە ياڭيۇ.

تەلكىنىڭ تېغى دەيدۇ،
بۇ ياتار ماكانىمدۇر.
نېمە قىلساڭ قىل شەنگەن،
بۇسىنىڭ زامانىڭدۇر!

سادىرمەنۇ- سادىرمەن،
سادىر بولماي كىمدۇرمەن.
تاغ يولىنى سورىساڭ،
بىرنى قويماي بىلۇرمەن.

يوللاردا كېتىپ بىرىپ،
قاتتىق نېنىمنى يىدىم.

بىر مانجۇ سوراپ ئىدى،
مەن ئوزۇم خەنبىن ① دىدىم.

سادىرنىڭ مىنگەن ئېتى،
ساغرىسىدا ئالىسى.
ئىلىدا خوتۇن قالدى،
قۇچىغىدا بالىسى.

چىرىك چىقتى يېپىلىپ،
سادىر ئاتتى پېتىنىپ.
دالىدىكى قارا تاش،
جۇۋامنى ئالدى يېپىنىپ.

قوغلاپ چىققان چىرىكنىڭ،
مىنگەن ئاتلىرى قاشقا.
چىرىك ئاتىدۇ تاشقا،
سادىر ئاتىدۇ باشقا.

لاتىدىن «پوپۇش» تىمكسە،
كورمىگەنلەر «خەي» دەيدۇ.
سادىرنىڭ ئۇنى چىقسا،
چىرىك قورقۇپ «ھەي» دەيدۇ.

چوڭ يولدا كىتىپ بارسام،
بىر چىرىك «مەكە» دەيدۇ.
باشقا تارتىپ بىر سالسام،
«بولدى ماڭ، كېتە» دەيدۇ.

① خەنزۇ ئىسكىرى مەنبەسىدە.

ئېست، ئومرۇم ئوتۇپ كەتتى،
زەي زىنداندا-سولاقتا.
ھىچبىر راھەت كورمۇدۇم،
ئەلەم تارتىپ قاماقتا.

ئايلىنىپ تولا يۇرۇپ،
خويما زىرىكتىم شەدىن.
خۇدايىم ئايرىمىسۇن،
«قازانچى» دىگەن يەردىن.

«قازانچى» دىگەن يەرنى،
چىرىكلەر تاپالمايدۇ.
يىراقتىن قاراپ تۇرسام،
بىر دوڭدىن ئاشالمايدۇ.

سادىر ياتقان كاماغا،
ئوچار قانات كىرمەيدۇ.
مەن بۇ يەردە يۇرمىەن،
باللىرىم نىمە يەيدۇ؟

ئات مىندىم كورەڭ قاشقا ،
سەكرەتتىم تاشتىن-تاشقا .
چىرىك ئاتىدۇ تاشقا .
سادىر ئاتىدۇ باشقا .

قار كېچىپ تولا مېڭىپ ،
ئوتۇگۈمنى ھول قىلدىم .
تاشقا مالخاي كەيگۈزۈپ ،
چىرىكلەرنى گۈل قىلدىم .

چىرىك قاچتى ئىلىغا،
ئېتىپ چۈشۈردۈم بىلىغا.
سەكرەپ چۈشۈپ ئېتىمدىن،
نەيزە تىقتىم گېلىغا.

ئىزدەشكە پۇرسەت بەرمەي،
زالىم قامچىلىق چىققان.
بۇ دەرتلەرگە چىدىماي،
سادىر ئاتلىنىپ چىققان.

مېنى تۇتىمەن دىگەن،
سەن تاغلىق، قارا تاغلىق.
مېنى سەن تۇتالمايسەن،
ئوغۇل بالىمەن قاڭرۇق.

ئاق بوز ئېتىم ئامانمۇ؟
كۆك بوز ئېتىم ئامانمۇ؟
چىرىكلەرنى ئولتۇرگەن
سادىر ئوزى يامانمۇ؟

بالىلىرىم يىتىم قالدى،
قىچقارسام ئۇنۇم يەتمەس.
قورقماس غەيرىتىم باردۇر،
ئول ئۇچۇن بېشىم كەتمەس.

سادىر پالۋاننىڭ ئەل-يۇرتىنى، بالا-چاقىسىنى
سېغىنىپ ئېيتقان قوشىغى

ئاتىسىدىن يىتىم قالغان،
ئانىسىدىن يىتىم قالغان،

يېتىم قالغاندا مەن ئالغان ،
ھەمدە ئاتلىق ئامان بارمۇ ؟

ئاق بوز ئېتىم ئاچ قالدى ،
بىر ئېتەك سامان بارمۇ ؟
ئاغزىمغا ئىلىم سالغان ،
داموللام ئامان بارمۇ ؟

ئاق بوز ئاتقا نان بەرگەن ،
تورۇق ئاتقا چوپ بەرگەن ،
سادىر ئۇچۇن جان بەرگەن ،
ھەمدە ئاتلىق ئامان بارمۇ ؟

مېھمانلار كىلىپ چۈشكەن ،
چىراقلار يېنىپ ئوچكەن ،
غەمكىن كوڭلۇمنى يەشكەن ،
سارىيىم ئامان بارمۇ ؟

ئويۇمنىڭ تورىدە يېتىپ ،
ساچقانىنى ماراپ ياتقان ،
كالا گوشىنى تەڭ يىگەن ،
موشۇكلىرىم ئامان بارمۇ ؟

بوسوغامنى بېسىپ ياتقان ،
كېچە-كۈندۈز قاۋاپ ياتقان ،
جاپايىمنى تولا تارتقان ،
بويىناقلىرىم ئامان بارمۇ ؟

چوڭ ئاكىمنىڭ باللىرى ،
مېنى كىچىك دادام دەيدۇ .

مېنى كىچىك دادام دىگەن،
قۇلۇنلىرىم ئامان بارمۇ؟
ئالتىنچى ئاينىڭ ۋاقتىدا،
مىۋە - چىۋە پىشىدۇ.
ئوزى پىشىپ ئوزى چۈشكەن،
ئالما، ئۈزۈك ئامان بارمۇ؟

چوڭ كۈرەنىڭ يولىدا،
ئالدىم ھېمىدەمگە يېلىم.
بەش بالانىڭ ئىچىدە،
ئەڭ كىچىكى مەمەت ئېلىم.

رۇشەنگۈل دەپ بالام بار،
دادا دەيدۇ ھەجەپ تاتلىق.
بەش بالانىڭ ئىچىدە،
كىچىكى دەنخان تاتلىق.

بەش بالانىڭ ئىچىدە،
چوڭى «پەننامە» ئوقۇيدۇ.
مېنى مويىتوڭزىدا چاپسا،
تېنىمنى قاغا چوقۇيدۇ.

ئۈرۈمچىگە پالاندىم،
ھېمىدە توقاچ ياققىن.
بەش بالام يېتىم قالدى،
تېنەتمەي ئوبدان باققىن.

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،
داڭزىدا خېتىم قالدى.

بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە

1851- يىلى يانئۇاردا، خوڭشۇچۈەن رەھبەرلىك قىلغان تەيپىڭ-تەيپىڭ قوزغۇلۇشى گواڭشى ئۆلكىسىنىڭ سەيجىڭسەن رايونى جىڭتەن يېزىسىدا كوتۇرۇلۇپ، 2 يىلغا يەتمىگەن ۋاقت ئىچىدە 8 ئۆلكىگە تارپىلىپ، ناھايىتى زور تەسىر پەيدا قىلدى. قوزغۇلاڭچى قوشۇن نەنجىڭنى پايتەخت قىلىپ، 14 يىل چىڭ سۇلالىسىگە قارشى ئىنقىلاۋىي ھاكىمىيەتنى توتۇپ توردى. لېكىن، چىرىپ كەتكەن چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى جاھانگىرلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ يەرلىك مىللىتارىستلاردىن زىڭ گوفەن، زىڭ گۇچۈەن، لى خوڭچاڭ، زوزوڭتاڭ قاتارلىقلارنى يولەپ تورغۇزۇپ، بۇ دىخانلار قوزغۇلۇشىنى مەغلۇپ قىلدى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى تەيپىڭ تەيپىڭنى باستۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، شەندوڭدىكى نەنداڭ، غەربىي شىمالدىكى خۇيزۇلار قوزغۇ-لاڭلىرىنى بېسىقتۇرۇپ ئاندىن شىنجاڭغا ئىلگىرلىگەن ئىدى.

خېتىمنى ئوقۇپ باقساڭ،
بەش بالام يېتىم قالدى.

كۈرە يولىدا يۈرۈپ،
مەپەڭ سۇندىمۇ شەڭگەن؟
سادىرنى تۇتۇپ بېرىپ،
كوڭلۇڭ تىندىمۇ شەڭگەن؟

بۈگۈن كۈنگە پەيشەنبە،
كەل، مەپىنى قوش ئەندى.
ئۇرۇمچىگە پالاندىم،
ئەل - ئاغىنە خوش ئەندى!

شىنجاڭنىڭ ئىلى رايونىدىكى قوزغۇلاڭ ۋە بۇ قوزغۇلاڭ نەتىجىسىدە قۇرۇلغان «ئىلى سۇلتانلىقى» ئەنەشۇ تەيپىڭ - تىيەنگۇ ئىنىقلاۋىنىڭ يېڭى تارىخى شارائىتىدىكى داۋامىدۇر. بايانداي دىكى قوزغۇلاڭ چىرىكلەشكەن چىڭ سۇلالىسى ھوكۇمرانلىقىغا قارشى ئېلىپ بېرىلغان بىر قېتىملىق دىخانلار ئىنىقلاۋىسى بولدى.

چىڭ سۇلالىسى چوڭغارلارنى تىنچىتىپ، ئوزۇن ئۆتمەي شىنجاڭدا ئەسكەر تۇرغۇزدى. ئىلى رايونىدا جاڭجۇن مەھكىمىسى قۇرۇپ، يۈز مىڭغا يېقىن چىرىك توختاتتى. بىر قىسىم يۇقۇرى قاتلام ئەكسىيەتچىلەر يەرلىك فىئوداللار بىلەن بىرلىشىپ، خەلقنى تالان-تاراج قىلدى. باج-سېلىقلىرى كونسىنىڭ ئۈستىگە يېڭىسى چاپلىنىپ تۇردى. ئەمگەكچى خەلق ھالاكەت گىرداۋىغا كېلىپ قالدى. ئىلى ئاسمىنى قاپ-قارا بۇلۇتلار قاپلىۋالغان ئەنە شۇنداق شارائىتتا، 1864-يىلى ئىلىدىكى ئۇيغۇرلار ۋە باشقا مىللەت ئەمگەكچىلىرى قوللىرىغا تومۇر توقماق ئېلىپ، يەرلىك فىئودال-ئەمەلدارلارغا قارشى جەڭگە ئاتلىنىدۇ. ئەكسىيەتچى ھوكۇمەتنىڭ ئەمەلدار ۋە ئەسكەرلىرى بايانداي ۋە كۈرە سېپىلىرىغا بېكىنىدۇ. سادىرپالۋان باشچىلىقىدىكى قوزغۇلاڭچىلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان مۇھىم ۋەزىپىلەرنىڭ بىرى ئىلىدىكى ئەكسىيەتچى ھوكۇمرانلارنىڭ مەمۇرىي ۋە ھەربىي مەركىزى بولغان بايانداي سېپىلىنى ئېلىش ئىدى. بىراق، سېپىل ناھايىتى مۇستەھكەم بولغىنى ئۈچۈن قوزغۇلاڭچىلار دەرھال سېپىل ئىچىگە بوسۇپ كىرەلمەيدۇ. قوزغۇلاڭچىلار بۇ ھەقتە كۆپ باش قاتۇرىدۇ. ئۇلار بايانداي سېپىلىغا ئىككى قېتىم ھۇجۇم قىلىدۇ. سېپىل ئاستىغا لەخمە كولاپ، دورا كومۇپ سېپىلىنى پارتلىتىپ، ئومۇمىي ھۇجۇمغا ئەپلىك

ۋە داغدام يول ئاچىدۇ. ئاندىن قوزغۇلاڭچىلار سېپىلغا بېسىپ
كىرىپ ئەمەلدار ۋە ئەسكەرلەرنى مەغلۇپ قىلىپ غەلبىنى
قولغا كەلتۈرىدۇ. بۇ قوشاق تارىختا بولۇپ ئۆتكەن ئەنە شۇ
بايانداي ئۇرۇشى ھەققىدە توقۇلغان.

جاڭجۇن دىگەن ئىپلاسنىڭ ،
زۇلۇمىغا چىدىماي ؛
چىقتى خەلق سېپىلغا ،
غەزەپلىنىپ توختىماي.

قورقۇپ جاڭجۇن ئالۋاستى ،
كىردى سېپىل ئىچىگە .
مەھكەم ئىكەن سېپىلى ،
يەتمىدۇق ھىچ ئېپىگە .

قورشاپ تۇرغان خالايق ،
ئوزگەرتىمىدى گېپىنى .
شۇ سېپىلغا كىرىشنىڭ ،
قىلماق بولدى ئېپىنى .

چاپا چەككەن يارەنلەر ،
پىدا قىلدى جېنىنى .
دارۋازىغا ئوت قويسا ،
تاقىۋالدى ئىچىنى .

قالدى ھەممە قاينۇرۇپ ،
ئويلاپ ، چايقاپ بېشىنى .
چىقىپ سادىر پالۋان ،
قولغا ئالدى تېشىنى .

- كولاپ سېپىل تېگىنى ،
• كومدى كوپلەپ دورىنى .
پىلتا بىلەن ئوت ياقتى ،
• قىلىپ ئوبدان ئېپىنى .
- گۈمبۇرلىگەن ئون بىلەن ،
• ۋەيران بولدى سېپىلى .
غېمىنى يەپ جاڭجۇننىڭ ،
• ھودۇقۇشتى چىرىگى .
- شۇندا خەلق يۇگۇردى ،
• ئاندا قاتتىق جەڭ بولدى .
تەييارتاپلار ئولۇگى ،
• سېپىل بىلەن ئەڭ بولدى .
- جاڭجۇن باشلىق چوڭلىرى ،
• توت ئىشىككە يۇگۇردى .
ئوزىنى ئوزى باشلاپ ،
• ئولۇمىگە ئۇلگۇردى .
- شۇكۇنىلا خالايتىق ،
• دۇشمەنلەرنى چېپىشتى .
غەزەپ بىلەن گېلىغا ،
• نەيزىلەرنى تىقىشتى .
- تالغان يىگەن خەلقلەر ،
• نىمەتلەرگە يىتىشتى .
ئازات بولۇپ زۇلۇمدىن ،
• مۇڭلىرىنى ئېيتىشتى .

مايمىخان قوشىقى

1864-يىلىدىن 1871-يىلىغىچە بولغان مەزگىللەردە ئۇيغۇر خەلقى مەنچىڭ ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ پارىخور ئەمەلدارلىرى ۋە ئوز مىللىتى ئىچىدىكى زىمىندار ، جازانىخور ، بەگ ، بوجاڭلارنىڭ زۇلۇمىدىن تولۇمۇ ئېزىلدى ، كىچە-كۈن دۇز باي ، ئەمەلدارلارغا ئىشلەپ قوساقلىرىنى باقالماي قالدى . ئېغىر ئالۋاڭ-سېلىقلار دەستىدىن خەلق قاڭغىر قاخشىدى ، ئۇلار زۇلۇمغا قارشى كۈتۈرۈلۈش قىلسا ، ئەزىز باشلىرى كېسىلدى . مايمىخان ئەنە شۇ چاغدا زۇلۇمغا قارشى كۈتۈرىلگەن خەلق ئارىسىدىن چىققان بىر قەھرىمان بولۇپ ، ئۇنى ئوزۇقتىدىكى ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەت قىلىچ بىلەن چېپىپ ئولتۇرۇۋەتكەن . بۇ قوشاق-ئويغۇر خەلقىنىڭ شانلىق تارىخىدا پارلاق نۇر چېچىپ تۇرغان ئۇلۇغ قەھرىمانلار ئوتكەنلىگىنى ، ئۇلارنىڭ ئەركىنلىك ئۈچۈن بەل باغلاپ ، زۇلۇمغا قارشى باتۇرلارچە كۈرەش قىلغانلىغىنى ، ئۇلارنىڭ ئېقىتقان ئىسسىق قانلىرى چۈم بۈگۈنكىدەك ھەقىقىي خەلق ئازاتلىغىنى ئېلىپ كېلىدىغانلىغىنى چۈشەندۈرۈپ بەرگەن .

زىندان تېمى ئىگىز تام ،
ئۇنىڭ ئىچى گورۇستان .
ئىرەنلىككە بەل باغلاپ ،
شېھىت ئولگەن مايمىخان .

مايمىخان ئوزى ئوبدان ،
بەزىدە خۇيى يامان .
ئۇنىڭ جېنىنى ئالدى ،
قان ئىچەر قارا زامان .

خان خۇجامنىڭ بوز ئېتى ،
دەريالاردا ئۈزەمدۇ ؟
مايىمخاندەك باتۇرنى ،
دارىن ئوبدان كۈرەمدۇ ؟
ئاتا بولغىنىڭ قېنى !
ئانا بولغىنىڭ قېنى !
قېلىچ بىلەن چاپقاندا ،
قىلەپ ئالغىنىڭ قېنى ؟
ئالدىمىزدا تورت مانجۇ ،
قىلىچىنى ئويناقتى .
ھېكىم بەگ بولاپ بەرسە ،
ئولتۇرمەيتتى ، پالايتتى .
تۇرپاننىڭ يولى قۇملۇق ،
ئوتۇپ بولغىلى بولماس .
ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ ،
بىكار تۇرغىلى بولماس .
ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ ،
دارىن ئامبال تويامدۇ ؟
مايىمخانىنى ئولتوردى ،
خۇنى ئۇنى قويامدۇ ؟
كونا شەھەردە ئاق تېرەك ،
يېڭى شەھەردە كۆك تېرەك .
ئەل جامائەت ئىشىغا ،
مايىمخاندەك ياش كېرەك .

گۈلباغ سۈپەت قەشقەردەك،
يېڭى سوققان شەھەر بارمۇ؟
مايىمخان شىھت بولدى،
ئاڭا ئوخشاش نەر بارمۇ؟

كۈچ - كۈچ قوشىقى

چار پادىشا ھوكومىتى تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن 1871-يىلى 6، 7- ئايلاردا ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئېلىمىزنىڭ ئىلى رايونىنى ئىشغال قىلىۋالدى. چار روسنىڭ ئىلىغا بېرىپ كىرگەن چاغدىكى «ۋەدىسى» بويىچە، ئىلىدىن ئەڭ كېيىن بولغاندىمۇ 1876-يىلىنىڭ ئاخىرىدا چىكىنىپ چىقىپ، ئىلىنى ئېلىمىزگە تاپشۇرۇپ بېرىش كېرەك ئىدى. 1878-يىلى مەنچىڭ ھوكومىتى زوڭخۇنى پىتەربورگغا تۇنجى قېتىم چار پادىشا ھوكومىتى بىلەن ئىلىنى قايتۇرۇۋېلىش مەسىلىسى ئۈستىدە تەنپەن ئېلىپ بېرىشقا ئەۋەتتى. 1881-يىلى 2- ئاينىڭ ئاخىرىدا پىتەربورگدا ئىلىنى قايتۇرۇۋېلىش ھەققىدە كى «ئۈزگەرتىلگەن شەرتنامە» تۈزۈلدى. بۇ شەرتنامىدا «چار-روسىيە تېكەس دەرياسى ۋادىسىدىكى جايلارنى ۋە ئىلىدىكى 9 شەھەرنى جۇڭگۇغا قايتۇرىدۇ. لىكىن ئىلىنىڭ غەربىي تەرىپىدىكى قورغاس دەرياسىنىڭ غەربىدىكى رايونلىرىنى ئېلىپ قالىدۇ؛ قەشقەر ۋە تارباغاتايدىكى جۇڭگۇ-روسىيە چېگرىسى ئايرىم تەكشۈرۈپ بەلگۈلىنىدۇ. مەنچىڭ

ھوكۇمىتى روسىيە ئارمىيىسىنىڭ ئىلىنى ئاتالمىش « ۋاكا-
 لىتەن ساقلاش » خىراجىتىنى 9 مىليۇن روبلىگە كۆپەيتىشكە
 قوشۇلىدۇ، روسىيە جۇڭگو - روسىيە ئىبارىتىدىكى بۇرۇنقى
 شەرتنامىلارغا ئاساسەن ئىلى، تارىباغاتاي، قەشقەر قاتارلىق جايلار-
 دا كونسۇلخانا، سودا ئورۇنلىرى قۇرغاندىن تاشقىرى يەنە جايو-
 گۇەن، تۇرپانلاردىمۇ كونسۇل ئورونلاشتۇرىدۇ» دېيىلگەن.
 ئىلى چارروسىيەنىڭ قولىدىن قايتۇرۇپ ئېلىنغاندىن
 كېيىن، خەلق ئىككى تەرەپلىمە زولۇم ۋە بېسىمغا ئۇچرىدى.
 بىرى، چارروسىيە جاھانگىرلىكىنىڭ ئالداش، تەھدىت سېلىش،
 پوپوزا قىلىشى بولدى؛ يەنە بىرى، مەنچىڭ سۇلالىسى قوز-
 غۇلاڭ كۆتەرگەن خەلقىدىن دەھشەتلىك ئوچ ئالدى. شۇنىڭ
 بىلەن ئىلىدىكى ئۇيغۇرلاردىن 56 مىڭ ئويلۇك، خۇيزۇلاردىن
 12 مىڭ ئويلۇك خەلق مەجبۇرى ھالدا سوۋېت زىمىنلىرىگە
 كۆچۈرۈلدى. كۆچۈشكە ئۇنىمىغانلار دەھشەتلىك ئۇرۇپ دۇمبا
 لاندى. كۆچۈرۈلگەنلەر روسىيىگە كىرگەندىن
 كېيىن قۇللارچە مۇئامىلىگە ئۇچرىدى. بۇ
 قوشاقتا چارروسىيەنىڭ ئەنە شۇ جىنايىتى پاش قىلىنىپ،
 خەلقنىڭ جاھانگىرلارغا بولغان قاتتىق ئۆچمەنلىكى ۋە غە-
 زەپ-نەپرەتنى ئىپادىلەنگەن. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئوز
 ئانا يۇرتى، ئۇرۇق-تۇققانلىرى ۋە يۇرتىداشلىرىنى
 چوڭقۇر سېغىنىش ھىسسىياتى سۈرەتلىنەنگەن.

ئاق پادىشا لەشكىرى،
 ئالتۇن كولاپ، تاش كەستى.
 دىخانلارنى « كوچ-كوچ » دەپ،
 قىلىچ بىلەن باش كەستى.

«ئالمۇتغا كوچ» دەيدۇ،
بارار پېرىمىز قۇملۇق.
راس گېپىنى ئېيتمايدۇ،
كوزى كوك، بېشى يۇڭلۇق.

بۇ يولدا تولا مېڭىپ،
پۇتۇم قاپىرىپ كەتتى.
ھارۋۇغا چۈشەي دېسەم،
ھوكۇز ئالدىراپ كەتتى.

بۇ يولدا تولا ماڭدىم،
بۇ يول مىنىڭ يولدۇشۇم.
ھېرىپ-ئېچىپ كەلگەندە،
سۇ بەردى بىر قولىدۇشۇم.

ئىلى يولىدا تاللىرى،
ھەر تاللىرىدا مارجانلار.
خەقنىڭ شەھرىدە ئىشلەپ،
ئۇپراپ كەتتى بۇ جانلار.

خۇيمۇ خار بولۇپ كەتتۇق،
ياقا يۇرتلاردا ئىشلەپ.
يار خالتا ئەۋەتىپتۇ،
«يسۇن» دەپ توقاچ چىشلەپ.

چىلەك - چىلەك دەيدىكەن،
ماختىغىچىلىك يوق چىلەك.
كەلگىچە يايلاق كەلدۇق،
تەتۇر ئىكەن بۇ پەلەك.

چوللەرگە چىقىپ كەتسەك،
چولنىڭ بورىسى باردۇر.
كوچ - كوچ بولغان ئەللەرنىڭ،
قېرى-چۇرىسى باردۇر.

كوچمەن بولغان ئادەملەر،
قىلۋىگە قاراپ ماڭدى.
كوچمەي قالغان ئادەملەر،
زالىم قولىدا قالدى.

ئوسەككە بارارمىز دەپ،
ئوسەكچى خىيال قىلدى.
ياركەنت دىگەن يەرلەرگە،
كوچۇپ بارغانلار بولدى.

ياركەنت دىگەن يەرلەردە،
قارا ياغاچ كوپ ئىكەن.
غېرىپلىق ئەسەر قىلسا،
خەق دەرتلىك بولار ئىكەن.

كەتمەيمىز دىگەن بىلەن،
بۇ ئىشقا نىمە چارە.
غۇلجىنى بېسىپ ئالدى،
دىلىمىز سۇنۇق پارە.

ئوسەككە بارارمىز دەپ،
ئەسكى تام ئارا ياتتۇق.
ئوي - جايىمىز پۇتكىچە،
مۇشەققەت - ئەلەم تارتتۇق.

مىڭ جاپا بىلەن سالغان،
قالدى باغۇ - بوستانلار.
يۇرتىمىزدىن ئايرىلىپ،
دىلدا قالدى ئارمانلار.

زالىم بەگلەر يول بەرمەس،
يول ئۈستىدە تۇرغۇزماس.
باشقا قاتتىق مۇڭ چۈشتى،
بەشخۇلىقتىن يەر تەگمەس.

سارى جاز قوشىقى

چار پادىشا ھوكۈمىتى ئىلىنى بېسىۋالغان مەزگىلدە ،
ئىلىدىكى ئۇيغۇر، خۇيزۇ دىخانلىرى ۋە قول - ھۈنەرۋەن، كا -
سىپلارنى مەجبۇرى ھالدا سوۋېتتىن قارا قول، تالغىر، چىلەك،
ئالمۇتا قاتارلىق جايلارغا كۆچۈرگەن.
سارى جاز - ئالمۇتاغا قاراشلىق بىر كىچىك ناھىيە بولۇپ،
كۆچمەنچى خەلقنىڭ بىر قىسمى مۇشۇ جايدا ئورۇنلاشتۇرۇلغان.
ئەينى يىللاردا توقۇلغان بۇ قوشاقتا كۆچمەنچى خەلقنىڭ
سارى جازغا يېتىپ بارغاندا، بېشىدىن كۆچۈرگەن ئېغىر كۈز -
لىرى ۋە تارتقان دەرت - ئەلەملىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

سارى جازغا يەتكەندە،
چوپ قالدۇق ئوچاقتا.
دارىن ① بىزنى پالايدۇ،
خەت كەلمەيدۇ بۇچاقتا.

① ئەمەلدار مەنىسىدە

كۈرەدىن چىققان ھارۋا،
يان بۇلاققا ياماشتى.
مەن يۇرتۇمغا قارسام،
يىغا ماڭا ياماشتى.

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
غىجەك سوقىمىز تاك - تاك.
نىمە تاپىمەن دەيسەن،
مەخپىد شاڭ بىگى - پاختەك.

توقىلەك بىلەن شاكىر،
بىر كىيىك ئېتىپ كەلدى.
سارى جاز دىگەن يەرگە،
تومۇر شا يېتىپ كەلدى.

جىڭلاپ بەرگەن ئۇنىدىن،
ئېتىپ ئىچىمىز ئاشنى.
بۇيرۇسا كورەرمىزمۇ
ئاتا - ئانا، قېرىنداشنى؟

پالۋاننىڭ مىنگەن ئېتى
ياتقان يەردە ئېغىنار.
بىچارە شۇ پالۋانلار،
بالىلىرىنى سېغىنار.

ئالمىخان ھەققىدە

بۇ ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا ناخشا سۇپىتىدە كەڭ تارقالغان قوشاقلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئەسلىدە خەلق قىزىقچىسى موللا زەيدىن تەرىپىدىن توقۇلغان. تۇرپان لوكچۇندىكى ئەپرىدۇن ۋاڭ ئەينى ۋاقىتلاردا مەنسۇي ئوسۇپ، قەشقەرگىمۇ ۋاڭ بولغان. ئۇ، بۇ مەزگىللەردە موللا زەيدىننى ئوز يېنىدا بىللە ئېلىپ يۈرۈپ، ئۇنى ئوردا خىزمىتىگە قويغان. مۇشۇنداق سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن موللا زەيدىنگە ئوز سويگىنى بىلەن بالا-دۇرراق توي قىلىش ئىمكانىيىتى بولماي، كوپ يىللار ئوتۇپ كەتكەن. ئۇ پەقەت 30 ياشقا كىرگەن ۋاقىتلىرىدىلا ئالمىخان بىلەن توي قىلىشقا موھلەت بېرىلگەن. بۇ قوشاقنى ئۇ، ئالمىخان بىلەن توي قىلىشتىن بۇرۇن، يەنى ئالمىخاننىڭ دەرت-پىراقىدا كويۇپ يۈرگەن چاغلىرىدا ئېيتقان.

كورمىگەنلەر ئېيتىدۇ،
ئالمىخان قانداق نىمە؟
ئاغزى ئويماق، بېلى زىلۋا،
قېشى قارا بىر نىمە.

ئالمىخاننىڭ بېخىدا،
ئۇچ تۇپ ئۈزۈم --- قاشقىرى*.
ئالمىخانغا سەپ سېلىڭلار،
قاپ - قارادۇر قاشلىرى.

ئالمىخاننىڭ بېغى بار،
گۈل شېخىدا چېڭى بار.

ئالمىخانغا سەپ سېلىڭلار،
ئوڭ قېشىدا مېڭى بار.
ئالمىخاننىڭ يوللىرى،
ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈن يولى.
ئالمىخانغا تولا قاتناپ،
تېشىلدى كەشنىڭ چەملىرى.
ۋاي - ۋاي جېنىم، ئالمىخانەي،
قايسى باغنىڭ گۈلسە - نەي؟

سىيىت نوچى قوشاقلرى

سىيىت نوچى - ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىغا كەڭ تارقالغان بىر خەلق داستانى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، سىيىت نوچى 19 - ئەسىردە قەشقەر شەھرىدە ئۆتكەن. 1911 - يىلدىكى شىنخەي ئىنقىلاۋىنىڭ تەسىرى بىلەن ئۈرۈمچى، غۇلجا شەھەرلىرىدە خەلق قوزغۇلاڭلىرى كۆتۈرۈلگەن. ئۇ، مەنچىڭ خانىدانلىغىنىڭ دەھشەتلىك زۇلمىغا قارشى قۇرۇلغان ئاممىۋى خاراكتىرلىك تەشكىلات "گېلاۋخۇي" نىڭ تۈرلۈك سىياسى، ئىجتىمائىي تەشەببۇسلىرىنى قەتئىي ھىمايە قىلغان. "گېلاۋخۇي" شىنخەي ئىنقىلاۋىنىڭ ئالدى - كەينىدە ھەر قايسى جايلاردا ئۆز پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بارغان. ئۇنىڭ مەقسىتى - سىتخېيىلىك ھالدا خىيانەتچى پارىخور ئەمەلدارلارنى يوقۇتۇشتىن ئىبارەت بولغان. ئۇلار پەقەت، "مەنسەپدارلار ئولتۇرۇلسلا زۇلۇم تۈگەيدۇ" دەپ تونىغان. ئەينى ۋاقىتتا قەشقەردىمۇ "گېلاۋخۇي" نىڭ شوبىسى قۇرۇلغان. سىيىت نوچى

بۇ تەشكىلاتقا قاتنىشىپ ھوكۇمران سىنىپلارنىڭ ئادالەتسىز-
لىكىگە قاتتىق نارازىلىق بىلدۈرگىنى ئۈچۈن، ھوكۇمەت ئۇ-
نىڭ ئامما ئارىسىدىكى تەسىرىدىن قورقۇپ، ئۇنى قولغا ئال-
غان ۋە ئەڭ ئاخىرى ئولتۇرئۆھتەكەن. سىيىت نوچى - شىنخەي
ئىنقىلاۋىغا ھىسداشلىق قىلىدىغان «گېلاۋخۇي» نىڭ بىر ئەزا-
سى. ئۇ، ئىلغار ئىدىيىنى ئوزىگە سىڭدۈرگەن بىر خەلقپەرۋەر كى-
شى بولۇپ، جەنۇبى شىنجاڭ خەلقى ئارىسىدا ئۇ توغرىلۇق
كۆپ ھىكايىلار تارقالغان. ئۇنىڭ ئوز ۋاقتىدا ئېيتقان قو-
شاقلرى تا ھازىرغىچە خەلق ئارىسىدىكى مەدداھلار، سوزمەن
قىزىقچىلار تەرىپىدىن ئېيتىلىپ كەلمەكتە، ئۇن ئالغۇلاردا
خاتىرە سۇپىتىدە ساقلانماقتا.

سىيىت نوچى قوشاقلرىدا سىيىت نوچىنىڭ مەنچىڭ
ھوكۇمىتىنىڭ خىيانەتچى - پارىخور ئەمەلدارلىرى بىلەن
يۈزمۇ - يۈز كەسكىن ئېلىشقان جاسارىتى، ئۇنىڭ كەڭ ئەمگەك-
چى خەلق بىلەن بولغان قان بىلەن گوشتەك يېقىن مۇناسى-
ۋىتى، زالىم ئەمەلدارلار ئالدىدىكى مەردانە قىياپىتى ۋە ھەق-
ئادالەتنىڭ ھامان غەلبە قىلىدىغانلىغىغا بولغان ئۈمىت -
ئىشەنچىسى ئەكس ئەتكەن.

قارا ساچىم يەلپۈنۈپ،
قاشىمغا چۈشتى.
تۈمەن سەۋدا، مىڭ بالا،
باشىمغا چۈشتى.
بولدى خەنزۇ ئوتياشچى-
لاۋجاڭ ئاداشىم.
ئۇ ئۈگەتتى چامباشى،
قاتقاندا باشىم.

گېلاۋخۇيغا جەم بولدۇق،
دارىنغا قارشى.
خىيانەتچى پارىخور،
زالىمغا قارشى.

بەلنى باغلاپ، يەك تۇرۇپ،
ئىسيان كوتەردۇق.
خەلقى ئالەم ئالدىدا،
داستان كوتەردۇق.

باستۇرۇلدى گېلاۋخۇي،
زىنداندا لاۋجاڭ.
زۇلۇم-كۈلپەت ئەۋج ئېلىپ،
قىينالدى بۇ جان.

قەشقەردە كۈن ئالماق،
تەس بولدى، كەتتىم.
ياۋا قۇشتەك ئايلىنىپ،
ئاقسۇغا يەتتىم.

قەشقەردىنمۇ بەك غېرىپ-
غۇرۋانە ئاقسۇ.
ھەم خارابە يۇرت ئىچى،
ۋەيرانە ئاقسۇ.

راۋابىمنى سايرىتىپ،
يەتتىم كۇچارغا.
ئالتە چىرىك بىر بولۇپ،
ئالدى ئاراغا.

قارا قچىلار ئارسىدىن
مۇشلاپلا قاچتىم.
قارا شەھەر دەرۋازىسىنى،
پەشۋادا ئاچتىم.

ما بايۋەچچىنىڭ ئوز-ئوزىگە كورەڭلەپ، سىپىت نوچسىغا
دەۋەيلەپ تۇرۇپ ئېيتقان قوشىغى

قەيەرلىكسەن، نەدىن كەلدىڭ؟
ئاتىڭنى سوزلە.
تېگى - تەكتىڭ، ئەجداتىڭ،
زاتىڭنى سوزلە.

راۋاپ، زەخمەك. قولۇڭدا،
زارىڭنى سوزلە.
ئايىغىمغا باش قويۇپ،
دادىڭنى سوزلە.

تىلەمچىمۇ، رەمچىمۇ،
دىۋانىمۇ سەن؟

ئوز يېرىڭدە خارۇ-زار،
سەرسانىمۇ سەن؟

تەڭگە - داچەن دەردىدە،
ئاۋارىمۇ سەن؟
تامما قىلساڭ خەيرى-ئىھسان،
ھالىڭنى سوزلە.

سىيىت ئۈچىنىڭ ما بايۋەچچىگە بەرگەن جاۋابى :

ئەزىزانە قەشقەرنىڭ،

سېپىل تېشىدىن؛

شىرىن- شەرۋەت سۈيى بار،

تومەن قېشىدىن؛

كوزىچى ياربېشىدىن،

خومدان بېشىدىن-

چىققان سىيىت گاڭگۈڭمەن،

گاڭگۈڭ يىگىتمەن.

كىچىگىگە كىچىك مەن،

چوڭغا چوڭمەن.

پىششىغىغا پىششىقمەن،

توڭغا توڭمەن.

تەتۈرىگە تەتۈر مەن،

ئوڭغا ئوڭمەن.

كەمبىغەلىنىڭ سازچىسى،

سىيىت گاڭگۈڭمەن.

رەمچىلىكنى ئوقمايمەن،

رەمبال ئەمەسمەن.

يە قەلەندەر- دىۋانە،

ھابدال ئەمەسمەن.

خەقنى ئۇرۇپ سوقمايمەن،

ئامبال ئەمەسمەن.

يامىنىدىن قورقمايمەن،

سىيىت گاڭگۈڭمەن.

سىپىت نوچىنىڭ قارا شەھەردە يارى- دوستلىرى بىلەن
خوشلۇشۇپ، ئېتىغا مىنىپ، ئىلىخوغا قاراپ ماڭغان چېغىسىدا

ئېيىتقان قوشىغى:

ئىلىخوغا بارماڭلار،

يولى خەتەردۇر.

قەھرىتان قىش نەشتىرى،

جاندىن ئوتەدۇر.

مۇساپىرلار، دەرتىمەنلەر،

يولدا ياتادۇر.

ئوز يۇرتىنى يات ئىتىپ،

غەمگە ياتادۇر.

ئىلىخوغا مەن بېرىپ،

قالدىم بالاغا.

جەللىگۈر شۇم ئون ئورۇس،

ئالدى ئاراغا.

ئالتىسىنىڭ سۇندۇرۇپ،

ئۆتتۈر چىشىنى،

پەشۋا بىلەن-مۇش بىلەن،

ياردىم بېشىنى.

ئىلى دەريا بويىدا،

چالدىم راۋاپنى.

رازى قىلدىم تۇل خوتۇن،

دەرتىمەن بىتاپنى.

سېپىت نوچىنىڭ ئۇچتۇرپاندىكى قوشىغى:

يىگىرمە ئالتە ياشىمدا،
كۈنلەر چۈشتى باشىمغا.
ئەرزىمنى بايان ئەيلەي،
يارۇدوست، ئاداشىمغا:

ئەزىزانە قەشقەردە،
توغۇلۇپ ھەم چوڭ بولۇپ.
شۈپەردە ئاتالغان مەن،
سېپىتاخۇن گاڭگۈڭ بولۇپ.

سېپىت نوچى، سېپىت گاڭگۈڭ ،
شەمۇ-شەنى ئايلىنىپ .
قەشقەرگە كىتەر ۋاقتا .
ئۇچتۇرپانغىمۇ كېلىپ .

ئاتنى دەڭجاغا بېرىپ ،
ساماۋەرخانىغا كىرىپ .
چاي ئىچەي دەپ ئولتۇرسا ،
ئۇچتۇرپاننىڭ ئامبىلى
مادوتەي كېلىپ قالدى ،
گاڭگۈڭنى كورۇپ قالدى .

ئوز كوزىگە ئىشەنمەي،
بىرھازا تۇرۇپ قالدى .
ئاڭلاڭلار خالايقلار،
ئۇقانداق تونۇپ قالدى .

ئۇچتۇرپاندا مادوتە يىنىڭ سىيىت نوچىغا قارىتىپ ئېيتقان قوشىغى

ھەي نوچى، سىيىت گاڭگۈڭ ،
 ئۇچتۇرپانغا خوش كەپسەن .
 مەن كورۇپ دىدارىڭنى ،
 بولدۇم تولىمۇ خۇرسەن .
 جېنىم سۇيۇنەر، يايىرار ،
 قەشقەرلىقنى كورسەممەن .
 ئالدىڭغا چىقار ئىدىم ،
 كەلگىنىڭنى بىلسەممەن .
 ھەي نوچى-سىيىت نوچى،
 يۇرسەڭ-ئوردىغا بارساڭ .
 ئۇسقۇنۇڭ چۇشۇپ قالسا ،
 بۇيۇرتتا تۇرۇپ قالساڭ .

× ×

ماقۇل، دەپ نادان گاڭگۈڭ ،
 بۇيۇرتتا تۇرۇپ قالدى .
 چۇشىدە غېرىپ-مىسكىن ،
 ئانىسىنى كورۇپ قالدى .
 قەشقەرگە كېتەي ئەندى،
 ئەلنى خوش ئېتەي ئەندى .
 ئانام بىلەن ئۇكامنىڭ،
 قېشىدا ئوتەي ئەندى .
 دوتەيدىن سوراپ رۇخسەت،
 قوش قامچا سالاي ئاتقا .
 چول كېزىپ داۋان ئاشاي،
 ئەل-يۇرتنى ئېلىپ ياتقا .

سىيىت ئۈچىنىڭ مادوتەينىڭ ئالدىغا كىرىپ ئېيتقان
ئەرزى:

قوي ئىزدەر قوزاسنى،
قوزىمۇ ئاناسنى.
ھاۋادىكى قۇشلارمۇ
سېغىنار ئۇۋاسنى.

سېغىندىم غېرىپ - مىسكىن،
يالغۇز مېھرىۋانىمنى.
سېغىندىم ئېتى مەممەت،
ئۇكامنى - غەمگۈزارىمنى.

تۈمەن بويى، يار بېشىدا،
راۋابىم چالاي ئەندى.
خەلقىمنىڭ غېرىپ - سۇلغۇن،
كوڭلىنى ئالاي ئەندى.

قەشقەرگە باراي دەيمەن،
مېھرىگە قاناي دەيمەن.
ما دارىن ئىجازەت بەر،
يولغا ئاتلىنماي دەيمەن....

ما دارىننىڭ سىيىت ئۈچىغا بەرگەن جاۋابى

ئىجازەت بىرەي دىسەم،
قانداق چىدىسۇن يۈرەك؟
مەن سىنى دىمەپمىتىم
«تۇققاندىن يېقىن يولەك»؟

ئىجازەت بىرەي گاڭگۈڭ،
چارەم يوق مېنىڭ بولەك.
يالغۇز ئانىغا سەندەك،
جان كويەر ئوغۇل كېرەك.

قەشقەردىكى دارىنغا،
خەت يېزىپ بېرەي ئەپكەت.
خەتنى كورسە خەن دارىن،
دەيدۇ ساڭا كوپ رەخمەت...

بۇ يۇرتتىن كېتەر بولدۇڭ،
ئىچىمگە سېلىپ دەرتنى.
ئەتە يولغا چىق گاڭگۈڭ،
تەييارلاپ قوياي خەتنى....

سىپىت نوچىنىڭ ئوزىنىڭ ئولۇم خېتىنى ئېلىپ يولغا
چىقىش ئالدىدا ئېيتقانلىرى

خوش بۇرادەر دەرتىمەنلەر،
دوستىيار بولۇپ ئوتكەنلەر.
ئوزرەمنى ئېلىپ قالاي،
قەشقەرگە كېتىپ قالاي.

داغى پەرزەنت ئانامنىڭ،
قان-قېرىنداش ئۇكامنىڭ؛
جىسمىگە سىڭىپ ئالاي،
مېھرىگە قېنىپ ئالاي.

قىلغان بولسام مەنمەنلىك،
ئوتكەن بولسا سەۋەنلىك.

كېچىرىڭلار يۇرتداشلار،
خەير-خوش، قېرىنداشلار....

سىيىت نوچىنىڭ قەشقەرگە قايتىپ كىلىپ، تۇمەن دەر-
ياسى ۋە مەھەللىسى كوزىچى يار بېشىنى كورۇپ ئېيتقان
قوشىغى:

سىيىت نوچى، سىيىت گاڭگۇڭ،
يارنىڭ ئۈستىگە چىقىپ؛
ئانا ئىشقىدا جىسمى،
شام بولۇپ ئېرىپ - ئېقىپ.

ئىشكى ئالدىغا كەلسە،
ئىشكى تاقىلىپ قايتۇ.
چىراقمۇ ئوچۇپ قايتۇ،
ئانىسى غېرىپ مەزلۇم،
ئاھ، ئورۇپ يېتىپ قايتۇ،
ئۇخلاپمۇ قېتىپ قايتۇ.

«جان ئانا» دەپ سوز باشلاپ،
ئوگزىگە چالما تاشلاپ.
بەلگۈسىنى بەرگەندە،
ئانىسى غېرىپ مەزلۇم،
چۇچۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ،
چىرىغىنى ياندۇرۇپ،
ئىشك ئالدىغا چىقىپ،
قۇچاڭلاپ تويماي بىقىپ،
كوزلىرىگە ياش ئېلىپ،
ھارماڭ، بالىكام دەپتۇ.

غېرىپ ئويىگە باشلاپ،
 كونا دوستىخاننى يېيىپ،
 تۇن كېچىچە مۇڭدۇشۇپ،
 ئەتسى تاڭ ئاتقاندا،
 ناماز جۈمە چاچكادا
 ئەي ئاناغەمگۈزارىم،
 جاھاندا يوقۇ-بارىم،
 ماڭا ئىجازەت بەرسەڭ،
 ھەزرەتنى كورۇپ كەلسەم،—
 دەپ مېھرىۋان ئانىسىدىن،
 رۇخسەت- ئىجازەت ئېلىپ،
 ئاپپاق غوجامغا چىقىپ،
 يورۇق مەھەللىنى كېزىپ،
 ئەلنىڭ ھالىنى كوردى،
 يۇرىگىدە ئوت كويدى.
 نۇرغۇن - نۇرغۇن شە كوردۇم،
 ھەسرەت ئەفدىشە كوردۇم.
 ھەممە يۇرتتا خار پۇخرا،
 دەرت - ئەلەمگە يار پۇخرا،
 قان يىغلايدۇ ھەر يەردە،
 بۇردا نانغا زار پۇخرا.
 سىيىت نوچىنىڭ قەلبى،
 قىزىل چوغ بولۇپ يېنىپ،
 شەرۋەت كولىگە بېرىپ،
 سۇنى چاڭگالغا ئېلىپ،
 بىر ئىچەي دەپ تۇرغاندا،

خەت خىيالىغا كىلىپ،
گاڭگۇڭلۇقنى، مەرقىلىمكىنى،
جاندىن ئەتىۋا بىلىپ؛
خەتنى ئاپىرىپ بىرەي،
ئاندىن تاماششە كورەي،
دەپ يولغا راۋان بولدى،
پىيادە كارۋان بولدى.

سىيىت نوچى ئوزىنىڭ ئولۇم خېتىنى ئېلىپ، خەن دارىنىنىڭ
ئالدىغا كىرگەندە، دارىنىنىڭ ئېيتقانلىرى:

ھەي نوچى، سىيىت گاڭگۇڭ،
كەپسىز تىچ - ئامان.
يۇرتىمۇ - يۇرتلار ئايلىنىپ،
ئېشىپ تاغ - داۋان.

بىزمۇ سىزنى ياد ئىتىپ،
تۇردۇق ھەر زامان.
نىمە ئىشلار كوردىڭىز،
قىلغايىسىز بايان.

سىيىت نوچىنىڭ جاۋابى:

كەزدىم دەشتى - باياۋان،
ئېشىپ تاغ - داۋان.
نەگە بارسام پۇخرانىڭ،
ھالى بەك يامان.

زالىملارنىڭ زۇلىمىدىن،
باغرى لەختە قان.

ئىچكىنى ئوغا-زەھەر،
چەككىنى پىغان،

ئۇچتۇرپاندا ما دوتەي،
يېزىپ بەردى خەت.
سىزگە تىلەپ ئامانلىق،
دولەت-پاراغەت.

بۇ مەندىكى ئامانەت،
قېنى مەرھەمەت.

سىزگە ئۇشبۇ سوغىنى،
ئېلىپ كەلدىم ئاران.

خەن دارىن سىپىت نوچىنىڭ قولىدىن ما دوتەي يېزىپ
بەرگەن ئولۇمنامىنى ئېلىپ ئوقۇپ، كوڭلىسىدە خۇشال بولۇپ
ئېيتقان قوشىغى:

ھەي نوچى - سىپىت گاڭگۇڭ،
نىمەڭ بۇ ئېلىپ كەلگەن؟
ئوزەڭنىڭ ئولۇمنامەڭ
مادوتەي يېزىپ بەرگەن.

يىرتىۋەتسەڭ بولمامدۇ؟
يۇتتۇر بۇۋەتسەڭ بولمامدۇ؟
تاشلاپ ئوتقا - ئاتەشكە
كويدۇرۇۋەتسەڭ بولمامدۇ؟

مەن ساڭا ئىجىل - ئامراق،
ئۇلتۇرەي سىنى قانداق؟
ئۇلتۇرمەي دىسەم، نوچى،
خاننىڭ يارلىغى شۇنداق.

ئولۇمنا مەڭنى كورگە ئىدە،
كوكسۇمگە پىچاق پاتتى.
قانداق قىلىمىز گاڭگۈڭ،
ئەجەپمۇ بېشىم قاتتى.

سىيىت بولۇپ ھەيرانە،
جاۋاپ بەردى مەردانە:
-ھەي دارىن -دىدى گاڭگۈڭ،
تەڭلىكتە تۇرۇپ قالما،
خاننىڭ ئالدىدا ئاسى-
گۇناكار بولۇپ قالما.

چىرىكلەرگە ئېيىت دەرھال،
مىلتىغىغا ئوق سالىسۇن.
ھايالسىز جېنىم ئالسۇن،
«گاڭگۈڭ» دەپ ئېتىم قالىسۇن.

جاللاتلار كىلىپ شۇدەم،
بوينىغا تاقاق سالىدى.
پۇتىغا سېلىپ ئىشكەل،
زىدانغا سولاپ قويدى.

ئون توت كۈن ئوتۇپ كەتتى،
كوك پىت، بۇرگە يەپ كەتتى.
مەرت يىگىتنىڭ - گاڭگۈڭنىڭ،
تاقىتى تۈگەپ كەتتى.

دىدى ئۇ: چىدامىم يوق،
يا بولەك تامايمىم يوق،

ئولتۇرسەڭ بۇگۈن ئولتۇر،
ھېچقانداق گۇنايم يوق!...

ئامباللار جەم بولۇشتى،
ئورت ئاتلىق ھارۋا قوشتى.
ئېلىپ سېپت گاڭگۈڭنى،
ھارۋا يولىغا چۈشتى.

توققۇز پاي پو ئاتقۇزۇپ،
ھارۋۇنى تېز ماڭغۇزۇپ،
توققۇز دەرۋازىغا يۈزدىن،
ئورت يۈز چىرىك تۇرغۇزۇپ.

قارىقى دەرۋازىغا،
ئېلىپ كەلدى پالۋاننى.
قەشقەرنىڭ يىگىتلىرى،
ئوراپ ئالدى ھەرياننى.

«ئەي نوچى - سېپت گاڭگۈڭ
نېمە گەپ، نېمە ئىش بۇ؟
يۇرتنىڭ بېشىغا چۈشكەن
قانداق ئەلەم - تەشۋىش بۇ؟»

كىم سالدى كىشەن سىزگە؟
كىم سالدى تاقاق سىزگە؟
بۇ قەشقەردە كۈن ئالماق
بولمامدۇ راۋا سىزگە؟»

تۇتتى بىر قاچا شەربەت
رازى بولۇڭ، سىزدىن دەپ.
رازى بىز ئومۇر ۋايەت
سېپت نوچى - سىزدىن دەپ.

شەرۋەتنى ئېلىپ گاڭگۇڭ،
ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ،
خەير، خوش، قىرىنداشلار،
دىدى سوزىنى باشلاپ:

«ئىززانە يولداشلار،
مەندەك نادان بولماڭلار!
چوشۇپ ھىلە - قىلتاققا،
ناھەق قۇربان بولماڭلار!...»

سىپىت ئاخۇن - سىپىت گاڭگۇڭ،
ئەلدىن رازىلىق ئالدى.
ھارۋۇمۇ قومۇش بازىرى،
قوينىغا بېرىپ قالدى.

- ئات! - دىدى سىپىت گاڭگۇڭ،
ھارۋىدىن چۈشۈپ سەكرەپ.
ئات جاللات! يۈرەككە ئات!
مىلتىغىڭنى راس بەللەپ.

تەپكىنى بېسىپ جاللات،
ئوزى يىقىلىپ كەتتى.
مىلتىغىدىن ئوق چىقماي،
پىستان چىقىلىپ كەتتى.

ئىككىنچى رەت ئاتقان ئوق،
كىلىپ تەگدى تاغاققا.
سىپىت ئاخۇن دىدى شۇدەم،
مىلتىق ئاتقان جاللاتقا:

مىنى ئاتساڭ ئۇستاڭ ئات،
نا ئۇستاڭ يېقىن كەلمە.
سول كوكسۇمنى چەللەپ ئات،
جا ئۇستاڭ يېقىن كەلمە!...

سنىت ئاخۇن - سنىت گاڭگۈڭ،
تىك تۇرار ئىدى سوزلەپ.
ماداخۇ دىگەن دارىن،
ئاتتى كوكسنى كوزلەپ.

سنىت ئاخۇن دىگەن گاڭگۈڭ
چىنىدىن جۇدا بولدى.
جاللاتلارغا خەن دارىن،
يار - يولەك پانا بولدى.

گاڭگۈڭمۇ ئولۇپ كەتتى،
تۇپراققا كىرىپ كەتتى.
بۇ ئەلەم-مۇسبەتتىن،
يۈرەك يېرىلىپ كەتتى.

چالدى مۇڭ بىلەن قەشقەر،
دۇتتارى - راۋابىنى.
ئولمىسەك ئىچەرمىز دەپ،
تاڭ ۋەسلى شارابىنى.

نوچىنىڭ ئېتى - نامى،
ئەلنىڭ يادىدا قالدى.
يۈرەك باغرىدا قالدى،
راۋاپ تارىدا قالدى.

لاشمان قوشاقلىرى

1916 - يىلى پادىشا نىكولاي ئىلى رايونىمىزدىن روسىيەنىڭ يەركەنت، ئاقسۇ ۋىلايىتىگە كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن 1000 كىشىنى لاشمانلىققا تۇتۇش ھەققىدە پەرمان چۈشۈرىدۇ. بۇ يەردىكى ئۇيغۇر خەلقى چار پادىشانىڭ بۇيرۇغىغا ناھايىتى نارازى بولۇپ، ئوچۇق قارشىلىق كۆرسىتىدۇ. لېكىن، فېئودال سىنىپلارنىڭ قول چوماقچىلىرى - بەگ - خوجاملار، ئەللىك بېشى، بولوسلارنىڭ مەجبۇرلىشى بىلەن بىر تۈركۈم ئۇيغۇر ياشلىرى لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلىدۇ. نېتىجىدە يۇرت - مەھەللە چولسىرايدۇ، نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ قوۋمى - قېرىنداش، ئۇرۇق - تۇققانلىرىدىن، بېقىپ ئۆستۈرگەن يىگىت - بالىلىرىدىن ئايرىلىدۇ. يەركەنت ئاسمىنى كەمبەغەل خەلقنىڭ ئاھۇ - زارى ۋە پەريادى قاپلايدۇ. لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلگەنلەر ئال - مۇتا، يۈزۈپكا قاتارلىق جايلاردا ھەيدىلىپ يۇرۇپ، كومۇر خاڭلىرى ۋە ۋاگون يوللىرىدا قۇل بولۇپ ئىشلەپ، كورمىگەن كۈنى قالمايدۇ، ئادەم تارتقۇسىز ئازاپ - ئوقۇبەتلەرنى باشتىن كۆچۈرىدۇ.

بۇ قوشاقلاردا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەزەلدىن چارروسىيە پادىشاھى نىكولايغا بولغان سىنىپى ئۆچمەنلىكى، چەتئەلنىڭ بوزەك قىلىشى بىلەن چىدىغۇسىز دەرت - ئەلەم تارتقان خەلقنىڭ نىكولايىنىڭ مالايى - غالىپلىرىغا بولغان غەزەپ - نەپرەتى، ئۆز قېرىنداشلىرىغا بولغان چوڭقۇر مېھرى - مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن.

يىگىتلەرنى لاشمانلىققا ئېلىپ ماڭغاندا ئېيتقان قوشاقلار

ئۈستەڭ يا قىلاپ مېڭىپ،
ئات قامچا تېپىپ ئالدىم.
لاشمانلىققا كەتكەنلەرنى،
قوشاققا قېتىپ ئالدىم.

ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈنلەردە،
يىغلىغاندۇر چوللەردە.
ئۇششاق بالىلىرى بارلار،
زار يىغلايدۇ يوللاردا.

ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرگەن ،
بوڭ-بوڭ قوڭغۇز ئەمەسمۇ ؟
يىگىتلەرنى تۇتۇپ بەرگەن ،
ئازات توڭغۇز ئەمەسمۇ ؟

لاشمانلىققا ماڭغاندا ،
ئەل غەمدە يىغلاپ قالدى .
ئامان بولغىن بالام ! دەپ ،
قارا كوزگە ياش ئالدى .

ئاياللار تولا يىغلاپ ،
ياغلىق ئۇچى ھول بولدى .
ئىشقا كىتىپ ياش باللا ،
يۇرتنىڭ ئىچى چول بولدى .

ئىشىگىدە سۇ ئاقار ،
سۈتېگىدە قۇم ئاقار .

- لاشمانلىققا كەتكەننىڭ ،
بالىسىنى كىم باقار ؟
- ئاتا-ئانا بىچارە ،
زار يىغلىشىپ قالماقتا .
كوڭلى قارا نىكولاي ،
ياش بالىلارنى ئالماقتا .
- ئۈستەڭ ياقىلاپ ماڭسام ،
ئوروسلارنىڭ مۇنچىسى .
لاشمانلىققا كەتكەنلەر ،
قىزىل گۈلنىڭ غۇنچىسى .
- پەرەڭ ياغلىق تىكىپسىز ،
ئۇنى ئۈچمەيدۇ دەمسىز ؟
ئىرىڭىزنى سېتىۋەتتى ،
ئۇنى بىلمەيدۇ دەمسىز ؟
- قارىغايىنىڭ يوپۇرماغى ،
قاتمۇ-قات بولار ئىكەن .
قېرىنداشتىن ئايرىلساڭ ،
خويمۇ دەرت بولار ئىكەن .
- شامال چىقسا گۈكىرەپ ،
تال ئىگىلىپ پەس بولدى .
زالىملارنىڭ زۇلمىدىن ،
كۈن ئالماقمۇ تەس بولدى .
- ئوروسلارنىڭ دوختۇرى ،
ياش بالىلارنى كورىدۇ .

ماڭ ئالدىغا ! سەن تۇت ! دەپ ،
كەمبەغەلنى ئۇرۇدۇ .

بىز يەركەنتتىن چىققاندا ،
ئاتلار قالدى ئىزىلىپ .
ئامان بولساق كورۇشەرمىز ،
قۇچاغلىشىپ ، ئېسىلىپ .

يەركەنتتە ئىككى مېچىت ،
بىرى خەلپە ، بىرى تاش .
لاشمانلىققا كەتكەننى ،
كورەرمىكىن ئەزىز باش .

ھاجى توڭغۇز يەركەنتنىڭ ،
بالىلىرىنى كوپ ساتتى .
ئوزى قېلىپ چىق پۇلنى ،
قوسىغىنى دومبايتتى .

بىز يەركەنتتىن ماڭغاندا ،
ئامبال - دوتەي ئۇزاتتى .
بەش كۈن ئۆتمەستىن تېخى ،
قىيامەتنى كورسەتتى .

دەريا بويىغا كەلسەك ،
قىلۋىدىن بوران بولدى .
لاشمانلىققا ماڭغانلار ،
يىغلىشىپ راۋان بولدى .

شاكىر جاننىڭ دوپپىسى ،
ياغاچ قوزۇقتا قالدى .

- شاكرجاننىڭ ئانىسى ،
ھەسرەت-قايغۇدا قالدى .
- ئىگىز دوڭنىڭ باغرىدا ،
ئۇششاق-ئۇششاق قارا تاش .
لاشمانلىققا ماڭ دەيدۇ،
ئىسلام ئاخۇن ئەللىك باش .
- ئۈستەڭ سۈيى ئېچىلدى ،
توغانلىرى چېپىلدى .
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
مال ئورنىدا سېتىلدى .
- يەركەنتنىڭ بازارغا ،
كىرگەندۇ ئۇلاق ،سامان .
ئاڭلاڭلار بۇرادەرلەر ،
بىزنى كويدۇرگەن زامان .
- ئېتىمنى توقۇپ قويدۇم ،
يوپۇق ياپىمەن ئەندى .
سويگەن ياردىن ئايرىلىپ ،
يالغۇز ياتىمەن ئەندى .
- ساندۇق ئىچىدە ئوزۇم ،
يىغلايدۇ قارا كوزۇم .
لاشمانلىقتا بىز ئاجىز،
ئوتىمەيدۇ مىنىڭ سوزۇم .

كىلىمەن ئۇزۇن يولدا ،
كەينىمگە بەك قايرىلىپ .
قارىماس ئىدىم دوستلار ،
ئانام قالدى ئايرىلىپ .
بىزنىڭ تاپقان پۇلىمىز ،
نىكولايىنىڭ قولىدا .
خويما زىلۋا يىگىتلەر ،
لاشمانلىقنىڭ يولىدا .
نىكولاي باغرى تاشتىن ،
ئۇيازغا كەلدى بۇيرۇق .
زالىملار ئاتقا مىنىپ ،
بىزگە قىلماقتا زورلۇق .
ئاقساقالغا يالۋۇرسام ،
ئويلاپ باقايلى ، دەيدۇ .
ئەللىك بېشى ئامبالدىن ،
سوراپ باقايلى ، دەيدۇ .
ئاقساقالغا يالۋۇرسام ،
ئاقچاڭ بولسا بەر ، دەيدۇ .
پۇلۇڭ بولمىسا سىنىڭ ،
لاشمانلىققا بار ، دەيدۇ .
لاشمانلىققا ماڭغاندا ،
يەركەنتلەرگە قار ياققان .
قېيىم بەگ ، ھاجى بولۇس ،
بىزنى ئاقچىغا ساتقان .

قورقمايمىز بىز بۇرادەر ،
زالىملارنىڭ دوقىدىن .
ئاتا-ئانا خەت سالغىن ،
يۈرۈپ تۇرغان پوچتىدىن .
قوللىمىزدا ئاق ياغلىق ،
كوز ياشلارنى ئەيتىمىز ،
ئاتا-ئانىنى تاشلاپ ،
يۇرتتىن قانداق كېتىمىز ؟
يەركەنتتىن چىقىپ كەتتۇق ،
ئالمۇتىغا بىز يەتتۇق .
قىشنىڭ كۈنى سوغلاردا ،
مۇشەققەتنى كۆپ تارتتۇق .
ئالمۇتا خەلقى بىزگە ،
چاچاڭ قىلدى يوللاردا .
خۇشال بولۇپ ھەممەيلەن ،
رەھمەت ئېيتتۇق ئۇلارغا .
بۇيرۇق بەرگەن نىكۇلاي ،
مىڭ لاشمانچى ئالسۇن ، دەپ .
كۆپ ئادەم دۇئا قىلدى
ئامان - ئېسەن يانسۇن ، دەپ .
لاشمانلىققا ماڭماستا ،
ئادەملەر ئېتىلىپ كەتكەن .
زالىم بولۇس-مىڭ بېشى ،
ئاقچىغا سېتىلىپ كەتكەن .

لاشمانلىققا يازدۇدى،
مىڭ يىگىتنى يارىتىپ.
قۇلاق سالماي زالىملار،
ئەل ھەم يۇرتنى يىغلىتىپ.

بىزنى نىكۇلاي ئالغاندا،
ئاكۇپ كولايسەن، دىگەن.
بىز قايتالمايمىز دەپ،
ئەزىز جاندىن غەم يىگەن.

سېچارە لاشمانلىقلار،
زالىملارغا باغلانغان.
ئاخشىمى ناخشا ئېيتىپ،
كوچىلارنى ئايلانغان.

كوچىلارنى ئايلانساق،
ياربويىدا تۇرغۇزدى.
قېچىپ كەتمەك بولدى دەپ،
زالىملارغا تۇرغۇزدى.

بىز كەلگىچە ئاتىلار،
ئامان بولسۇن ئانىلار.
بىر كۈنى ھەم قايتارمىز،
بىزنى كۈتسۇن بالىلار.

ھەر جۈمەدە توپلۇشۇپ،
ئۈستەڭ بويلاپ ئوينايتتۇق.
بىزنى تۇققان يۇرتىمىز،
يەر كەتتىكە توپمايتتۇق.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
يەركەنتتە ئاقام قالغان.
ئامان بول ئانا دىسەم،
قارا كوزىگە ياش ئالغان.

بازار تەرەپكە ماڭدۇق،
«زامانەي» دەپ ناخشا ئېيتىپ.
سوغۇقتا ئېلىپ ماڭدى،
كەمبەغەلنى قاقشىتىپ.

ھاۋادا ئۇچۇپ يۈرگەن،
ۋىچىر - ۋىچىر قالغىچ.
لاشمانلىققا ماڭغاندا،
بالام قالغان يالىڭاچ.

لاشمانلىققا تۇتۇپ كېتىلگەن يىگىتلەرنىڭ خاڭدا ۋە
ۋاڭۇن يوللىرىدا ئىشلەپ يۈرۈپ ئېيتقان قوشىغى:

ئالمۇتىدىن خەت سالىدىم،
يېرىم ئالمنى چىشلەپ.
ئامان بولساق كورۇشەرمىز،
ۋاڭۇن يولىدا ئىشلەپ.

ۋاڭۇن يولى قايدا دۇر،
تۇپراقلىرى مايدادۇر.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
قارا كۈمەچ نان يەيدۇ.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
پۇتلار تېشىلىپ كەتكەن.

قىزىلگۈلدەك يىگىتلەر،
خاڭلاردا ئولۇپ كەتكەن.
ئېتىزدىكى بوز تورغاي،
باللىرىغا دان بەرگەن.
تۇراخۇن جېنىم دوستۇم،
خاڭ ئۈستىدە جان بەرگەن.

يۈزۈپىكا دىگەن جايدا،
ۋاگۇنلارنى ھەيدەيمىز.
قالغانلاردۇئا قىلسۇن.
ئامان بولساق قايتارمىز.

كەتمەن بىلەن گۈرچەكلەر،
لاشمانلىقنىڭ قولىدا.
ئولسەك جېنىمىز پىدا،
كەمبەغەلنىڭ يولىدا.

يۈزۈپىكىغا بارغاندا،
ئىشلىدۇق كومۇر خاڭدا.
كېچە - كۈندۈز ئىشلەيمۇ،
زادى تويمىدۇق نانىغا.

كېچىلەردە ئىشلەيمىز،
خاڭلاردا كومۇر تاشقا.
چاپسان بول! دەپ ئۇرۇدۇ،
قامچىلار بىلەن باشقا.

ئاتا - ئانا سورتسا،
يۈزۈپىكا شەھرىدە دەڭلار.

قولدا كەتمەن-گۈرجەك،
ئىشلەپ تۇرۇدۇ دەڭلار.

كەتمەن بىلەن گۈرجەكنى،
تاش كومۇرگە چاپسىز.
يەركەنتتە ئامان بارمۇ؟
بىزنى تۇققان ئانىمىز.

يۈزۈپكىدا ئىشلەيمىز،
يەرنىڭ ئاستىدا-خاڭدا.
خۇدايىمغا يىغلايمىز،
سەھەر ۋاقتىدا-تاڭدا.

زەمبىلدە كومۇر توشۇپ،
قوللار قاپىرىپ كەتتى.
ئاچلىق بەك يامان ئىكەن،
بەللەر پۈكلۈنۈپ كەتتى.

بىرمۇنچىمىز ئىشلەيمىز،
پويىزلارنىڭ يولىدا.
بەك تولا ئازاپ چەكتۈق،
زالىملارنىڭ قولىدا.

قەيەر بېرىشنى بىلمەي،
فىرۇنىزىدە ئۈچ ئاي تۇردۇق.
ژاندارما ھەم پولىتسىيىدىن،
تۈگۈمەس ئەلەم كوردۇق.

ئاسمانغا چىقاي ئېگىز،
بۇلۇتقا سالاي كىگىز.

زالىملارنىڭ كوكسىگە،
سانجىمەن تومۇر بېگىز.

قوينۇمدىكى توقاچنى،
سىيادان سېلىپ ياپقان.
باي باللىرى ئورنىغا،
زالىملار بىزنى ساتقان.

ناغرا-دۇمباق چېلىندى،
يىغا - ئۇنلەر تارالدى.
ئاۋات بولغان شۇ يەركەنت،
بارات ئايدا بۇزۇلدى.

ئاقسۇدىن لاشمانلىققا ماڭغان يىگىتلەرنىڭ ئېيتقان
قوشىغى:

ئەسسالا مۇ-ئەلە يىكۇم،
«دانىشمەن» ئەللىك بېشى.
قىرىق يىگىت بىرەي دەپ،
قول قويغان ئەللىك بېشى.

قىرىق يىگىت ئاتلانسا،
كورۇنمەس ساينىڭ تېشى.
لاشمانلىققا ماڭغاندا،
قورىدى كوزنىڭ يېشى.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
كەينىمىزگە قايرىلدۇق.
ئۇرۇق-تۇققان قېرىنداشتىن
ئولمەي تۇرۇپ ئايرىلدۇق.

قارا ئېتىم تاي ئىدى،
يوغان بولدى- ئات بولدى.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
نىكۇلايغا خار بولدى.

ئاق كەپتەر، چىلان كەپتەر،
ئاق بۇغدايدىن دان يەيدۇ.
لاشمانلىققا بىز ماڭدۇق،
ئاتا - ئانا غەم يەيدۇ.

باينىڭ باللىرى قالدى،
بولۇسلەرگە پۇل بېرىپ.
گاداي باللىرى كەتتى،
يىرتىلغان چاپان كىيىپ.

ئاتمىش بەشچە بالىنى،
ئالدىغا ئىلغاپ تۇرۇپ.
”چاپسان بول!“ دەپ ھەيدىدى،
قامچىلاپ ئۇرۇپ يۇرۇپ.

ئالتە يۈزچە بالىنى،
بىر- بىردىن ساناپ قويدى.
بولۇسلارنى تىللىسام،
زەي ئويگە قاماپ قويدى.

لاشمانلىققا بار دەيدۇ،
قايسى يەردۇر بىلمەيمىز.
خوش دوستلار، ئاغىنىلەر،
بىز ئاۋاتقا كەلمەيمىز.

كوپ - كوڭ يىشىل پوتامنى،
بىلىمغا باغلاپ قويدى.
تۇرسۇندەك يالاقچىنى،
يۈز بېشى سايلاپ قويدى.

ئاقساقالنى قىلىدىم،
بىزگە قىلدى كوپ زورلۇق.
لاشمانلىققا بارمايمىز،
سېتىپ ئالغان قۇلۇڭ يوق.

يىگىتلەر لاشمانلىققا ماڭغاندا ، ئاتا - ئانىلىرىنىڭ
ھەسرەت چېكىپ زارلىنىپ ئېيتقان قوشىغى:

بېغىمغا، گۈل تېرىسام،
ئېچىلماي تۈزۈپ كەتتى.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
ياش تۇرۇپ ئولۇپ كەتتى.

بىز قېرىلار ئۈستىگە،
ھەر قەدەمدە مىڭ جاپا.
رەھىمىسىز بۇ بەگلەردىن،
كورمىدۇق ھىچبىر ۋاپا.

بىچارە يىگىتلەرنىڭ،
تېپىلارمۇ خوشلىغى.
قىزىل گۈلنى ئۈزۈپ بەرگەن،
ئۈزىمىزنىڭ بوشلىغى.

بايلار ھەرگىز غەم قىلماس،
ھەممىسى ئويدە يېتىپ.

قايتۇرۇۋالدى بالىنى
بەزىسى بەگدىن سېتىپ.
كەلمىگەن بۇنداق بالا،
كورمىگەن ئاتا - بوۋا.
قىرىنداش قىلسۇن داۋا
يوق بولەك مۇندىن داۋا.

لاشماندىكى ياشلارنى،
كورگىلى بولارمىكىن؟
سولاشقان مىنىڭ جېنىم،
سەن كەلگىچە تۇرارمىكىن؟

مايسا تېرىپ، دان تېرىپ،
جان ساقلىدۇق ھەممىمىز.
يۇرتىمىزدىن يوقالدى،
قايان كەتتى بالىمىز.

تاش ئاتتىم سايغا چۈشتى،
سايىنىڭ تاشلىرى ئۇچتى.
جان بالام، جېنىم بالام،
قارا كوزۇمدىن ئۇچتى.

قارا - قارا قاغىلار،
ئىگىز - ئىگىز ئۇچۇڭلار.
مىنىڭ بالىلىرىم نەدە؟
خەۋەر بىرىپ تۇرۇڭلار.

تام ئۈستىگە تام قويدۇق،
ھويلىنى يوغان قۇرۇپ.

قەيەرلەردە يۈرگەندۇ،
بالىلىرىم غەرىپ بولۇپ.

يار بويىدا بەش ئودەك،
بەشىلىسى بىر خىلدەك.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
ئېچىلغان قىزىل گۈلدەك.

ئىگىز دوڭگە ئوي سالدىم
قۇم چوگۇنغا چاي سالدىم.
لاشمانلىققا بالامغا،
پوچتا بىلەن خەت سالدىم.

يۇقارقى گازارمىغا،
سولاپ قويدى بالامنى.
قانداق تاشلاپ كىتەرسەن،
جېنىم بالام ئاناڭنى.

ئون ئالتىنچى يىلىدا،
مالاي بولدۇق ھەممىمىز.
بالىلاردىن ئايرىلدۇق،
قانداق كۈنلەر كۈرىمىز؟

ئالىملار پىشىپ قالدى،
يىشىل باغلار ئىچىدە.
ئامان يانغىن سەن بالام،
يالغۇز ئاناڭ بەختىگە.

ئوڭ قولۇمدا ئوڭ ئۈزۈك،
سول قولۇمدا سول ئۈزۈك.

بالامدىن ئايرىلغىچە،
ئولۇپ كەتكىنىم تۇزۇك.

ئالتىنچى ئاي باھاردا،
ئارا، گۈرچەك خاماندا.
بالىلىرىمنى يادلايمەن،
بىر كورۇشكە ئارماندا.

ئوت يېقىلدى جېنىمغا،
ھېچ كىشى بىلمەس ئۇنى.
خۇدايىمغا تاپشۇرۇپ،
قويدۇم بالىلىرىم سىنى.

غەيرىتىم، جان قۇۋىتىم،
ياندىكى رۇستەملىرىم.
سۇ قۇيۇپ تەربىيە قىلغان،
باغدىكى بوستانلىرىم.

سەندىن خوشلۇشۇپ قالدى،
ئاقسۇ، كەتمەن تاغلىرى.
قولۇمدىن ئۇزۇلۇپ كەتتى،
بۇ يۈرەكنىڭ باغلىرى.

بۇ يۈرەك قاينايدىغۇ،
ئوتتا قويغان چەينەكتەك.
ئارقاڭلاردا بىز قالدۇق،
كاككۇك بىلەن زەينەپتەك.

ئەمدى مەن قانداق قىلاي،
بۇ يىگىتلەر بەختىنى.
ساقلىغىن ئاللا كېرىم،
ئوت ئىچىدە پاختىنى.

يۈز بېشىغا يىغلىساق،
سوزگە قۇلاق سالمايدۇ.
مۇنداق جەۋرى-جاپادا،
بالىلار ئامان يانمايدۇ.

تەمبۇرۇمنى چىكىمەن،
كۈندە يىغلاپ، ناخشا ئېيتىپ.
ئۇخلاپ يېتىپ يىغلايمەن،
جان بالامنى ياد ئېتىپ.

چىغلىق تىكەن ئىچىدە،
قۇمدىن تولا ئاق توشقان.
بۇ قوشاقنى قوشمايتتۇق،
دەرتكە پايلىماي قوشقان.

ئامبال زۇلۇمى ھەققىدە

يېقىنقى يۈز يىللاردىن بۇيان جاھانگىر ۋە مۇستەملىكچى -
ئەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىغى، ھوكۇمران سىنىپلارنىڭ قول - چو -
ماقلىرى، زالىم ئامباللارنىڭ چېگرا رايونىمىزدىكى ھەر
مىللەت خەلقىنى قاتتىق ئىزىش ۋە تالان - تاراج قىلىشى -
تارىختا كەم ئۇچرايدۇ.

مىللى زۇلۇم ۋە سىنىپى زۇلۇم تۈپەيلىدىن سەرسان بول -
غان خەلق ھەددى - ھىساپسىز. زالىملارنىڭ جىنايى قىلمىشىنى
ئىلى دەرياسى ۋە تارسىم دەرياسىنىڭ سۈيى بىلەن يۇغان -
دىمۇ تۈگىمەيدۇ.

بۇ قوشاق 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ
ئامبال زۇلمىدىن چاڭ - چاڭ بولغان مۇڭلۇق قەلبىنى ۋە
زۇلۇم - كۈلپەتسىگە بولغان چەكسىز غەزىۋىنى ئىككىس
ئەتتۈرگەن.

ئامبالغا ئامبال،
شايمدا تامبال.
يۇرتنى سوراپ يەيدۇ،
يامۇلدىكى ئامبال.

ئامبالنىڭ قىزى،
دايىنىڭ قىزى،
چوقۇر دىمەڭلار،
تاياقنىڭ ئىزى.

ئامبال ئالدىدا،
دايى كەينىدە.
مەن قانداق قىلاي،
زۇلۇم دەردىدە.
ئامبىلى ئاتلىق،
دايى قاناتلىق.
كۈندە يىغلايدۇ،
گۇناھسىز تاتلىق.
ئامبالغا ئاق چاي،
دايىغا كوك چاي.
گۈندىپايلارنىڭ،
كېيىننى پىچاي.

ئابدۇقادىر داموللام ھەققىدە

مەرھۇم ئابدۇقادىر ئەزىزى (داموللام) يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا ئالاھىدە ئورۇننى تۇتقان ئالىم، شائىر ۋە جامائەت ئەربابىدۇر. ئۇ، 1862 - يىلى (ھىجرىيە 1279 - يىلى) ئاتۇشنىڭ مەشھەت يېزىسىدا تۇغۇلغان، ئۇنىڭ بالىلىق ۋە ياشلىق دەۋرى ئوز يېزىسىدا، بىلىم ئېلىش ۋە پائالىيەت ئىشلەش ۋاقىتلىرى قەشقەر، بۇخارا قاتارلىق جايلاردا ئۆتكەن. كېيىنكى ھاياتى يېڭىچە مەكتەپلەردە مۇئەللىملىك قىلىش، مۇدەررىسلىك قىلىش ۋە جامائەت خىزمەتلىرى بىلەن ئۆتكەن. ئۇ، ئىلىم - مەرىپەت تارقىتىش مەقسىتىدە ئۇيغۇرچە ئوقۇتۇشنىڭ ئۈسۈلى، دەرسلىك مەزمۇنى قاتارلىق تەرەپلىرىدە ئەجرى سىڭدۈرۈپ، «سەرپ - نەھۋى» (مورفولوگىيە

ۋە سىنتاكسىس) «ئىلمى تىجۋىت» (قىرائەت)، «ئىلمى ھىس-ساپ» قاتارلىق كىتاپلارنى يېزىپ، مەكتەپلەرنىڭ دەرسلىك جەھەتتىكى قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلغان. ئۇ يەنە مەكتەپلەر-دىكى ھوسنىخەت ئۈگۈتۈش ئىشلىرىغا ئەھمىيەت بېرىپ، ياش-لار ۋە ئوسمۇرلەرنىڭ تەلىم-تەربىيىسىگە كوڭۇل بولۇپ، «ئاقا-ئىد زورۇرىيە» (زورۇر ئەقىدىلەر)، «ئىبادەت ئىسلامىيە» (ئىسلام ئىبادەتلىرى)، «تەلىم سەبەبىيان» (گۈدەكلەرگە تەلىم)، «نە-سەيھول ئەپتال» (ياش-ئوسمۇلەرگە نەسىھەت) قاتارلىق كىتاپلارنى يېزىش بىلەنلا قالماستىن، مەتبۇئات ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇپ، باشقا جايلاردىن مەتبەئە ئالدۇرۇپ كىرىپ، «نەسىھەتى ئام» قاتارلىق ئەسەرلەرنى باستۇرۇپ، ئاممىغا بىكار-غا تارقاتقان، ئۇ يازغان «جاۋھىرۇل ھىقان» (ھەقىقەت جەۋھەر-لىرى) ناملىق شېئىرىي ئەسەرھازىرىمىسىردىكى «ئەزھەر» ئىنىستىتۇتىنىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. ئۇ يەنە «مۇپتاهىل ئە-دەپ» (ئەدەبىياتنىڭ ئاچقۇچى) ناملىق ئەزىرىيىۋى ئەسەر-نى يازغان بولۇپ، بۇ ئەسەرلەر ئوز زامانىسىدا قەشقەردىكى ئىختىسائىلىق كىشىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن روسىيىنىڭ قازاندىكى «مىللەت» مەتبەئىسىدە نەشىر قىلىنغان.

ئابدۇقادىر ئەزىزى بىر ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر زات بولۇپ، 1900 - يىللاردىن كېيىن شىنجاڭغا دىن تارقىتىش نامى بىلەن كىرىپ، ئەكسىيەتچىلىك، بۇلاڭ-تالاڭچىلىق ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغان شىۋىت مىسسىئونىرلىرىغا قارشى باتۇرلۇق بىلەن كۈرەشنى قانات يايدۇرغان. ئۇلارنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنىغا باتۇر-لۇق بىلەن باستۇرۇپ كىرىپ، ئۇلارنىڭ ئەكسىيەتچى گېزىت-ژورنال ۋە دوختۇرلۇق ئەسۋاپلىرىنى چېقىپ، كويدۇرۇپ شىۋىت-لەرنى قېچىشقا مەجبۇرلاپ، جاھانگىرلارنىڭ قەشقەردىكى مە-

دىنىيەت تاجاۋۇزچىلىغىغا قاخشاتقۇچ زەربە بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن، جاھانگىرلار ۋە يەرلىك فېئودال - ئەكسىيەتچى كوچىلار ئۇنىڭ بۇ ۋە تەنپەرۋەرلىك جاسارىتىدىن قورقۇپ، يۇشۇ-رۇن سۈيىقەست پىلانلاپ، ئىشىپيۇن، خائىنلارنى سېتىۋېلىپ، ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىشقا ئۇرۇنغان ۋە 1924 - يىلى 8 - ئايدا قەشقەر شەھرى كونا ئوردىدىكى قىرا ئەتخانىسىدا شائىرنى ئېچىنىشلىق ھالدا ئولتۇرۇۋەتكەن. ئىلىم-پەن، مەدىنىيەت تەرەققىياتىنىڭ دۈشمەنلىرى ئۇلۇغ ئالىم ۋە تالانتلىق شائىرنى خەلقىتىن ئايرىۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن، ئۇيغۇر خەلقى ئابدۇقادىر ئەزىزى (داموللام) نى ئۆزىنىڭ «قەدىرلىك ئۇستازى» دەپ ھىساپلاپ، ئۇنىڭغا چوڭقۇر مائىتەم تۇتقان. نۇرغۇن مەرسىيە - ناخشا، قوشاقلارنى يېزىپ خاتىرىلەش پائالىيەتلىرى ئېلىپ بارغان. بۇ قوشاق ئەنە شۇ تارىخى شا-رايىتىدا ئوتتۇرىغا چىققان بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەلبىنى رۇشەن ئىپادىلەپ بەرگەن.

بۇلبۇل ئىدىڭ بۇ باغدا،
 سايرار ئىدىڭ بار چاغدا.
 دۈشمەن سەندىن ئايرىدى
 ئەجەپمۇ يامان چاغدا.
 ئېتىڭ بەكمۇ چىرايلىق
 ئابدۇقادىر ئەمەسمۇ؟
 خەلقىمىزگە يول باشلاپ،
 ئومىررىڭ ئۆتكەن ئەمەسمۇ؟

ئولتۇرگۈزدى دۇشمەنلەر،
كورەلمىگەن مەن - مەنلەر.
سەنچۇن توكۇپ كوز ياشنى
يىغلاپ قالدى دەرتمەنلەر.

داموللام ئولۇپ كەتتى،
تالىپلار يېتىم قالدى.
سەن ياشىغان بۇ يۇرتتا،
شەيتانۇ - رەجىم قالدى.

ئاتۇش يولى تاشلىق ساي،
يېتىم يىغلار ماڭالماي.
قارشى چىقتى يولۇڭغا،
مۇتەئەسسەپ رودىپاي.

جايىڭ بولسۇن جەننەتتە،
ھورلەر بولسۇن خىزمەتتە.
ئۇنۇتمايمىز بىز سىنى،
ۋەدىمىز شۇل ئەلۋەتتە.

ئاقسۇ، كۇچار تەرەپلەردە داموللام ھەققىدە توقۇلغان قوشاقلار

تاغلار - تاشلار تەۋرىشىپ،
قاتتىق چاقماق چاققانمۇ؟
دەريا سۈيى قان بولۇپ،
بۈگۈن تەتۇر ئاققانمۇ؟

قەشقەرنىڭ ھاۋاسىنى،
چاڭ - تۇمانلار باسقانمۇ؟
قەشقەرنىڭ جاھانىنى،
قايغۇ - ماتەم باسقانمۇ؟

ئاي تۇتۇلماس دەپتىمىز،
كۈن تۇتۇلماس دەپتىمىز.
داموللىغا دەيۈزلەر،
قەست قىلالماس دەپتىمىز.

قىلماق بولغان قەستىڭنى،
ماڭا قىلساڭ بولمامتى؟
قولۇڭدىكى پىچاقنى،
ماڭا سالساڭ بولمامتى؟

داموللام شېھىت بولدى،
ياتار جايى بېھىش بولدى.
داموللامغا قەشقەرلىق،
كۆپ يىغلاپ بېھۇش بولدى.

ئاق قۇچقاچ چۇرۇقلايدۇ،
چاڭگاسنى تاپالماي.
تالىپ باللا يىغلايدۇ،
داموللامنى تاپالماي.

داموللام چىراقىغا،
پەرۋانە بولاي دەيمەن.
ناھەق بولغان بۇ ئىشقا،
دېۋانە بولاي دەيمەن.

داموللامغا قەست قىلدى،
يۈزى قارا دەيۈزلەر.
كوڭلىدە چىراغى يوق،
دىلى قارا ياۋۇزلار.

قايقا داۋان قوشغى

19- ئەسىرنىڭ 60- يىللىرىدا، چارروسىيە جوڭگۇز زېمىنىنى يانمۇ ئىلگىرلەپ بېسىۋېلىشنى قەستلەپ، تومۇر تىرنىغىنىنى ئېلىمىزنىڭ غەربىي شىمالىدىكى ئىلى رايونىغىچە سوزغان. ئىلىدىن روسىيە زېمىنىغا مەجبۇرى كۆچۈرۈلگەن بىر تۈركۈم ئۇيغۇر خەلقى 1916- يىلى لاشمان (قارا خىزمەت) خىزمىتىگە بالا ئېلىش توغرىسىدا چارروسىيە پادىشاھىنىڭ بۇيرىقى چىققاندا، «بالا بەرمەيمىز» دەپ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتكەن، شۇ چاغدا پادىشاھ جاللاتلىرى 12 ئادەمنى «قايقا» دىگەن داۋاننىڭ ئۈستىدە ئاتقان ئىدى.

بۇ قوشاقتا چارروسىيەنىڭ ئەنە شۇ قانلىق جىنايىتى پاش قىلىنغان ۋە شىكايەت قىلىنغان، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ زالىم نىكۇلايغا قارشى قەھرىمانلىق، باتۇرلۇق جاسارىتى ئەكسى ئەتتۈرۈلگەن.

ئاڭلاڭلار خالايقىلار،
ئولاتا ئېيتقان بىيىتىنى.
لاشمانلىققا تۇتۇپ بەردى،
ھەمدەم دىگەن شىھىتىنى.

قايقا داۋان تاغلىرى،
توكۇلگەندۇر قانلىرى.
تۇتۇپ نەيزە سالغاندا،
سقىرىغاندۇ جانلىرى.

توختىنىياز دىگەن باتۇر،
قايقا ئۈستىدە ياتۇر.
كوپنىڭ غېمىنى كوزلەپ،
ئوز بېشىنى يەپ ياتۇر.

يەرلىمكىنى كولاۋېتىپ،
كەتمەن قايرىلىپ كەتتى.
قايقىنىڭ يىگىتلىرى،
ياش تۇرۇپ ئۇلۇپ كەتتى.

قارا-قارا قاغىلار،
بالىلىرىغا دان بەرگەن.
كىچىككىنە مۇساۋاي،
قايقا ئۈستىدە جان بەرگەن.

دۇشمەنلەر چىقىپ كەلدى،
قايقا ئۈستىدىن ئوتۇپ.
شېھىت بولغان يىگىتلەر،
قالدى قانلارغا پېتىپ.

يوقۇرىدىن چوشۇپ كەلگەن،
جىرەن كوزلۇك چاروللا.
قايقا ئۈستىدە ياتۇر،
قۇندۇز كوزلۇك ياش باللا.

قايقا يولى تار ئىكەن،
ئىككى يېقى قار ئىكەن.
بالىسىنى كورمەككە،
بارچە يوقسۇل زار ئىكەن.

بۇلبۇل سايرار ياز كىلىپ،
كوك چىمەن باغ ئىچىدە.
جاننى بەردىڭ ۋاقتىسىز،
باياۋان تاغ ئىچىدە.

ئاسماندىكى ئاي قايدا؟
«ئاۋات» دىگەن جاي قايدا؟
يۇرتنىڭ كوزنۇرى بولغان،
توختىنىياز باتۇر قايدا؟

چول قايقىنىڭ بېشىدا،
قار كوچمەي يېتىپ ئالدى.
شېھت بولغان ئەرلەرنىڭ،
بالىلىرى يېتىم قالدى.

قايقا يولى ھەيۋەتلىك،
بۇلاق سۈيى شەرۋەتلىك.
مەخسدىگە يېتەلمىگەن،
كېرىم ئاخۇن رەمەتلىك.

ئۈستەڭ بويىدا يالپۇز،
يالپۇزنىڭ شېخى يالغۇز.
جېنىمغىنە شۇ ئادەم،
قايقا ئۈستىدە يالغۇز.

ئالما ئاتتىم دەرياغا،
لەيلىۋالدى، چوكمەيدۇ.
قېرىنداشنىڭ ئوتلىرى،
يالقۇندايدۇ، ئۈچمەيدۇ.

ئوقنى ئاتتى يۈرەككە،
يېنىپ تەگدى بىلەككە.
باي زالسىلار قىلغىنى،
ئورناپ كەتتى يۈرەككە.
ئىشىك ئالدى توپ سىدە،
ئاتقا سېپ بىرەي سىدە.
زالسىلارنىڭ زۇلمىدا،
بولدى يۈرەكلەر زىدە.
كەچ كىردى زاۋال بولدى،
دەرۋازىنى ياپقاندىمۇ؟
شېھىت بولغان يىگىتلەر،
قانغا مىلىنىپ ياتقاندىمۇ؟
ئۈستەك بويى سۇزۇك تاش،
ماڭغانلارنىڭ كوزى ياش.
بۇ پەرماننى چىقارغان،
نىكۇلاي زالىم باغرى تاش.

تاش ئاخۇنۇم ھەققىدە

تاش ئاخۇنۇم ئاتۇش سۇنتاغ گۇڭشى كېچىڭز دىگەن جايدىن بولۇپ، ئوز زامانىسىدىكى بىر ئىلغار ئىگىلىك باش قۇرغۇچى. ئۇ، ياش ۋاقتىدا سودا-تىجارەتنىڭ يىوللىرىنى ياخشى ئۈگەنگەن. ئۈرۈمچى، قەشقەر، غۇلجا..... قاتارلىق جايلارغا بېرىپ، كۆپ يىللار تۇرۇپ، سودا-تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان. ھەسەن بىلال ھاجىم بىلەن بىرلىكتە ئاتۇشنىڭ ئاغۇ دىگەن يېرىدە جۈمە مەسچىتى سالدۇرۇپ، سولتەنى يۈسۈپ بۇغراخاننىڭ گۈمبىزىنى قايتا ياساش ئىشلىرىغا قول سالغان. شۇ ئارقىلىق تېزلا نام چىقارغان.

1914-يىللىرىدىكى 1-جاھان ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدىن شىنجاڭغا كىلىدىغان تومۇر، چاي، گەزمال قاتارلىق خەلققە ئېھتىياجلىق بولغان سانائەت مالىسى تۈسۈلۈپ قالغان، مۇشۇنداق تارىخى شارائىتتا، ئۇ، مىللى سانائەتنى راۋاجلاندۇرۇشنى قەشەببۇس قىلغان. ئۈزۈننىڭ كۆپ سەرمايىسى بولمىسىمۇ، باي-خوجىلارنى ھەركەتلەندۈرۈپ، شىركەت ئېچىپ باي توپلاپ، يەرلىك مىللى سانائەت ۋە قول سانائەتنى يولغا قويۇش يولىدا ھەركەت قىلغان، يېڭىشەرنىڭ «يامانىيار» دىگەن يېرىدە پاختا زاۋۇدى قۇرۇپ، 12 تاش تۈگمەن ياساتقان، ئاتۇشتىمۇ شاتىۋاچىلىق سەگەزچىلىك كارخانىسى ئاچقان، تاش ئاخۇنۇم شۇ ۋاقتىدىكى ھۆكۈمەت بىلەن بىرلىشىپ، قەشقەردە سەرەڭگە زاۋۇدى، سەگەز كارخانىسى، تېرىگە ئىش قوشۇش كارخانىسى قاتارلىقلارنى قۇرۇپ، خەلقنى تەمىنلەپ، بازارنى ئاۋات قىلغان، تەڭگە

قۇيدۇرۇپ پۇل چىقارغان. ئۇ، مۇشۇنداق ئىشلار يۈزىسىدىن
بىر ئابىرۇيلۇق موتىۋەرگە ئايلانغان. بۇ قوشاقتا تاش ئا-
خۇنومنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي ئەھۋالى، ئۇنىڭ
زاۋۇت-كارخانىلىرىدا ئىشلەۋاتقان مەدىكارلارنىڭ روھى-
ھالىتى سۈرەتلەنگەن بولۇپ، شۇ ۋاقىتتىكى جەمئىيەت ئەھ-
ۋالىنى چۈشۈنىشىمىزگە پايدىسى بار.

تاش ئاخۇنوم تاش ئىكەن،
ئالغان خوتۇنى ياش ئىكەن.
خامغا ئۇششاق گۈل بېسىپ،
ئامبال بىلەن باش ئىكەن.

تاش ئاخۇنوم جازانى،
بىرىپ ئالدى بازارنى.
پۇل تېپىشنىڭ كويىدا،
تاشلىۋەتتى مازارنى.

ساققا چۈشكەن ئودەكنى،
نادان باللا غاز دەيدۇ.
ئاتمىش ئالتە نىمكىنى،
تاش ئاخۇنوم ئاز دەيدۇ،

ئاسماندىكى ئايىنى كورۇڭ،
تاش ئاخۇنوم بايىنى كورۇڭ.
ئىشلەپ ھارغان مەدىكارغا،
سەرلەپ بەرگەن ناننى كورۇڭ.

زالىم قازىلار ھەققىدە

ياڭ زىڭ شىن، جىڭ شۇرىن، شىڭ شىسەي قاتارلىق ھوكۇمرانلارنىڭ شىنجاڭ ۋە شىنجاڭ خەلقىنى ئىدارە قىلىش ۋە زىيانكەشلىك قىلىش جەھەتلەردىكى ماھىيىتى بىر بولغىنىدەك، ئىسلام دىنى تونىغا ئورۇن ئېلىپ خەلقىنى دەھشەتلىك ئەزگەن ۋە قاخشاتقان زالىم قازىلارنىڭ ماھىيىتى بىر، تىلى بىر. بۇ، بىر توپ ئەبلەخلەر تېگىدىن بىر جاڭگالنىڭ بورىلىرى. بۇ قوشاقتا - قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە ئىككىرىغان شىنجاڭنىڭ غۇلجا قاتارلىق جايلىرىدىكى زالىم قازىلارنىڭ پۇخرالارغا قىلغان زىيانكەشلىكى بايان قىلىنغان. ئادالەتسىز زاماننىڭ چومپەردىسى ئېچىپ تاشلانغان.

بۇ قوشاق - قاتمۇ-قات زۇلۇم ئاستىدىكى شىنجاڭنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي تارىخى، جەمئىيەت ئەھۋالىنى تەھلىل قىلىش، چۈشۈنىۋېلىشقا نىسبەتەن مەلۇم قىممەتكە ئىگە.

ھوشۇر باقى، مەخپىر قازى،
نۇرى ساغلىق.
پۇخرالارنىڭ يۈرەك باغرىن،
قىلدى داغلىق.

قازى بولغان بەچچىغەرلەر،
بۇنداق بولسا؛
ئاخىرەتتە راھەت كورەر،
يېرى چاغلىق.

ۋادىرىغا، بۇلاردىن كۆپ
ئەلەم يەتتى.
ئازابىدىن يۈرەكلەرگە،
جىق دەز كەتتى.

بۇ پانىدا مەنسەپ دىگەن،
شۇ قاتارلىق.
ئاخىرىدا بۇلارنىمۇ،
تاشلاپ كەتتى.

خاڭ قوشىغى

1- جاھان ئورۇشىدىن كېيىن، يەرلىك پومىششىك - بۇرژۇ -
ئازلار شىنجاڭنىڭ تەبىئى بايلىقلىرىنى تالان - تاراج قىلىپ،
ئەمگەكچى خەلقنى دەھشەتلىك ئىكسىپىلاتاتسىيە قىلدى. قەش -
قەردىن جان بېقىش كويىدا شىمالىي شىنجاڭغا چىققان تۈركۈم -
تۈركۈم موساپىرلار ئۇ يەردىكى پىلىچى، كوكيار قاتارلىق كومۇر
كانلىرىدا ئات - ئۇلاق ئورنىدا ئىشلەپ كورمىگەن كۈنى، تارت -
مىغان دەرت - ئەلىمى قالمىغان ئىدى.

ئەينى يىللاردىكى خاڭ ئىشچىلىرىنىڭ بېشىدىن كوچۇر -
گەن ئېچىنىشلىق ھاياتىنىڭ گوۋاچىسى بولغان بۇ قوشاقلار
شىنجاڭدىكى تۇنجى ئەۋلات كومۇر خاڭ ئىشچىلىرىنىڭ سىنىپى
زۇلۇمغا قارشى ئېلىپ بارغان ھەركەتلىرىنى بىلىۋېلىشىمىزغا،
شۇ ئارقىلىق بۈگۈنكى يېڭى تارىخى دەۋردە غەيرەت - جاسارەت
تىمىزنى ئۆستۈرۈپ، 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇش قورۇلۇشىغا تىگىش
لىك ھەسسە قوشۇشىمىزغا ئىلھام بىرىدۇ.

- زوئاڭدىن چۈشۈپ كېلىپ ،
سۇنى چاپقان ئوخشايىمەن .
بەرگىنى پۇچۇق ياماق ،
جاننى ساتقان ئوخشايىمەن .
- ئەردىك يۇپاڭمۇ دەيمىز ،
ساندىك يۇپاڭمۇ دەيمىز .
داڭقىدىن چۈشكەن ئاننى ،
خام سۇغا چىلاپ يەيمىز .
- ئىلىنىڭ داۋانىدىن ،
ئورۇق ئات ئوتەلمەيدۇ .
خاڭدىكى مۇساپىرلار ،
پۇلى يوق كېتەلمەيدۇ .
- قەشقەردىن چىققان باللا ،
تەڭدىن تولسى خاڭدا ،
كەچكۈزدە كېتەي دىسە ،
بىردىن چاپىنى داڭدا .
- چەنزە دىگەن تومۇرى ،
قاپ-قارادۇر كومۇرى .
خاڭدا ئىشلىگەنلەرنىڭ ،
بەكمۇ قىسقا ئومۇرى .
- دىڭخۇلارنى كوتۇرۇپ ،
خاڭنىڭ تىگىگە چۈشتۈق .
ئومرىمىزدە كورمىگەن ،
ۋەيلۇن دوزاقنى كوردۇق .

خاڭنىڭ ئىچى قاراڭغۇ ،
قوللىرىدا دىڭ خۇلۇ .
دىڭ خۇلۇنى ئوچۇرۇپ ،
قوغلاپ چىقتى مىڭ خۇلۇ .
ي قسۇل ئالىدۇ چاڭسا ،
زۇخاڭدىن قاراپ ماڭسا .
باش يۇپاڭدىن ئوتكەندە ،
جاننى قولغا ئالسا .
ئەردىڭ يۇپاڭ بار دەيسەن ،
ساندىڭ يۇپاڭ بار دەيسەن ؟
بېشىڭغا گەنزى چۇشسە ،
ئېستىقىنا جان دەيسەن .
باش يۇپاڭدىن ئوتكەندە ،
ئەردى يۇپاڭ بار دەيسەن .
خاڭ تېگىدە ئۇخلىساڭ ،
بوتوڭدىن تاياق يەيسەن .
جەنزە دىگەن بىر پالتۇ ،
سورەپ گېلىدۇ لاڭتۇ .
شى ئوزىنى ئويغاندا ،
ئەزىز باشقا مىڭ قايغۇ .
داڭ كاڭشۇ دەپ داڭلايسەن ،
پاكا چاڭساندۇ ماڭدايسەن .
دېڭغا بېشىڭنى ئۇرۇپ ،
«ئىست، جان!» دەپ قاخشائيسەن .

شاڭجۇ چاپىدۇ ئەخمەت ،
شاڭجۇ چاپىدۇ رەخمەت .
ئۈچ چى سۇنى ئورنگەن ،
داۋاتۇرغا مىڭ رەخمەت .

قاسىم دىگەن شۇباتۇر ،
گەنجىڭ يىگىت ئەمەسمۇ ؟
بىگىسىنى كورسەتتى ،
باتۇر يىگىت ئەمەسمۇ ؟

كومۇرىمۇ ئورۇلدى ،
داۋاتۇرمۇ قۇتۇلدى .
بوتوك دىگەن دەيۈزگە ،
پومىدۇرلەر تۇتۇلدى .

لىڭسى دىگەن قارا يۈز ،
بېشىمغا بالا بولدى .
زۇخاڭدا تولا يۇرۇپ ،
كوزلىرىمگە قان تولدى .

كوڭلۇمنى ئاچاي دىسەم ،
دۇتتارىمنىڭ تارى يوق .
لىڭسى باش تۇرۇپ بىزگە ،
ئولگەن بىلەن كارى يوق .

كاڭشۇ فاڭزىدا ياتسام ،
گوڭتۇ كېلىپ قوغلايدۇ .
ئاچ قالغان يىتىمچىلەر ،
جىڭموما ئوغۇرلايدۇ .

باكمىدى بولاي دىسەم ،
بولاشمايدۇ ، شىمىتى؟
گوكتۇرنگدىن قورقمايمەن ،
جان ئالار خۇدامدى.

ئاۋۇت دىگەن گوكتۇرى،
ئېسىپ قويدى ئاسمىنى.
گۈندىخانا جايىڭ دەپ ،
سولاپ قويدى قاسمىنى.

سەمەت دىگەن پايىنە كباش،
لىگىسى مەن دەپ توۋلايدۇ.
كاڭشۇلارنى يامان دەپ،
خاڭجالارغا بولاييدۇ.

خاڭجالارنىڭ دەردىدىن،
قېچىپ كەتتى كاڭشۇلار.
مەلىدە ئەدەپ كەتتى،
قامچا تۇتۇپ شاڭيۇلار.

خاڭجانىڭ ئېتى ئەمەت،
لىگىسى يامان سەمەت.
ئېيتساق ھەرگىز تۇگۈمەس،
ئىچىمىزدە تولا دەرت.

گوكتۇلارغا بوغۇلۇپ،
خاڭلاردا يېتىپ قالدۇق.
خاڭجاسى يامان زالىم،
زۇلۇمغا يېتىپ قالدۇق.

خاڭجاسىدىن قورقىماستىن،
سۇيدۇڭگە كىرىپ كەتتۇق.
خوتۇن - بالىمىز ئاش دەپ،
تۇنلەر يېتىپ غەم يەيتتۇق.

كاڭشۇمەن دەپ خاڭلاردا،
گوڭتۇ بىلەن ئېتىشتۇق.
ھالىمىزغا كىم يەتسۇن،
ئېلىشالماي قېچىشتۇق.

كوكيارخاڭدىن ئەكەلدۇق،
قالايدىغان كومۇرنى.
ئىسسىق كورمەي ئوتكۈزدۇق،
ئېسىتقىنە ئومۇرنى.

قەشقەردىن چىققان باللا،
لەنتەيزىدە ئىشلىدۇق.
زالىملارنىڭ دەستىدىن،
خاڭ تېگىدە قىشلىدۇق.

زالىملارنىڭ خېڭىدا،
مەمەت موللا شەنسىڭتى.
يالاقچىلار ئالدىدا،
كۈن كوچۇرمەك تەس ئىدى.

يالاقچى ئىلەك دولان،
ئىبراھىمنىڭ گوڭتۇرى.
ھەسەن بوتۇڭ ھىلىگەر،
قان يالىغان جوت بورى.

ھەسەن بوتۇك دوغىسى،
ئاتمىخان شاگىيۇ يورغىسى.
ھاۋۇز قارى مۇزاپىق،
ئادەم ئالداش موللىسى.

خاگنىك ئاستىغا كىرىپ،
كومۇر بىلەن تاش ئالدۇق.
بالىلارنى خىيال قىلىپ،
قارا كوزگە ياش ئالدۇق.

كومۇر خاگدا ئىشلەيمىز،
ئايلىقىمىز بەش تەگگە.
ئەجەپمۇ قېلىپتۇق بىز،
تۈگۈمەس ئازاپ-غەمگە.

كېچىلەپمۇ ئىشلەيمىز،
خاگلاردا كومۇر تاشقا.
بوتۇك كېلىپ ئۇرۇدۇ،
سىم قامچا بىلەن باشقا.

خاگنىك ئاستى قاراڭغۇ،
ماگالىمدۇق يول تېپىپ.
قوللار قاپىرىپ كەتتى،
كومۇرنى دەپ تاش چېپىپ.

پىلىچىگە① چىقىپ بىز،
خاگدا كومۇر كولىدۇق.

خاڭدا كومۇر ئورۇلسە،
«بارمۇ؟» سەن دەپ توۋلىمدۇق.

زەمبىلدە توشۇپ كومۇر،
قوللار تېشىلىپ كەتتى.
قوساق ئېچى بەك يامان،
بەللەر پۈكلۈنۈپ كەتتى.

بىز سەيسىگە تۇتۇلۇپ،
ئىشلىدۇق كومۇر خاڭدا.
تېنىم تاپماي ئىشلەيمۇ،
قوساق تويمىدى نانغا.

ئېتىزدىكى بوز تورغاي،
بالىلىرىغا دان بەرگەن.
تۇداخۇن شۇ رەھمەتلىك،
خاڭ ئاستىدا جان بەرگەن.

قاتار - قاتار قاغىلار،
بارساڭلا سالام دەڭلار.
مېنى ئاتام سورىسا،
خاڭنىڭ ئاستىدا دەڭلار.

مىللى نەغمە قوشىقى

ئۇيغۇرلار ئاپتۇ، چىلاپچا، جۇمبىل قازان ياساشتەك ھۈنەر-سەنئىتى بىلەن داڭ چىقارغان مىللەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ توي - توكۇن، مەشرەپ، مېھماندارچىلىق قاتارلىق تەرەپلەردىمۇ مۇقام ئاساس قىلىنغان مىللى نەغمىسى بىلەن داڭ چىقارغان مىللەتلەرنىڭ بىرى. ئۇيغۇر مىللى نەغمە-مىلىرى مىڭ يىلدىن كۆپرەك تارىخقا ئىگە بولۇپ، جاراڭلىق، رەتلىك، سېستىمىلىق بولۇشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن پۈتكۈل تۈرك ئايماقلىرىغىچە تارالغان.

1930 - يىللاردىن كېيىن، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى نەغمىسى ناھايىتى تەرەققى قىلغان. نۇرغۇن مىللى تىياتىر ۋە ئەل-نەغمىلىرى قەشقەر، كۇچار، غۇلجا قاتارلىق جايلاردا سەھ-نىگە چىقىپ، ئامما ئارىسىدا چوڭقۇر تەسىر قوزغىغان. لىكىن، 1936 - يىللارنىڭ ئالدى - كەينىدە زالىم شىڭدوبەن خەلقنىڭ مىللى ئويغۇنۇش كەيپىياتىدىن ئولگىدەك قورقۇپ، خەلق ئارىسىدىكى نەغمىچىلەرنى تۇتۇپ، قاماپ، مىللى مە-دىنىيەتنى خانى - ۋەيران قىلدى. 10 نەچچە يىلغا سوزۇلغان دەھشەتلىك تىرورلۇق ۋە جاھالەتتىن كېيىن 1947 - يىللار - نىڭ ئالدى - كەينىدە ئۇيغۇر مىللى نەغمىسى يانا قايتىدىن باش كوتەردى. ئەينى ۋاقىتتا توقۇلغان بو قوشاقتا - خەلق - نىڭ مىللى ئويغۇنۇش ھىسسىياتى ۋە ئىلغار مەدىنىيەتكە بولغان تەلپۈنشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. مىللى مەدىنىيەت دۇش -

مەنلىرىگە بولغان غەزەپ - نەپرەتتى ۋە جەڭگىۋار ئىرادىسى
ئىپادىلەنگەن.

مىللى نەغمە سازىمىز،
كوڭۇل ئاچار باغمىز.
كەتتى بىزدىن قارا كۈن،
ئەمدى ئوينار چاغمىز.
ئويناپ كۈلۈپ بارىمىز،
قولغا قورال ئالىمىز.
قارشى چىققان دۈشمەننىڭ،
ئېتىپ جېنىنى ئالىمىز.

ئاچىل

شىڭ شىسەي ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ، سوۋېت ئىتت
تىپاقى بىلەن دوست بولۇپ تۇرغان دەسلەپكى چاغلاردا، سو-
ۋېت ئىتتىپاقى سىياسى، ھەربى، ئىقتىسادى جەھەتلەردىن شىن-
جاڭنىڭ قۇرۇلۇشىنى قوللاپ، كۆپ ياردەم بەرگەن ئىدى.
شىڭ شىسەي سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ يولىنى تۇتۇپ، سوۋېت
ئىتتىپاقىدىن يوليورۇق سوراپ شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت، مائا-
رىپ، مالىيە، ساغلىقنى ساقلاش، ئاخبارات قاتارلىق ساھەل-
رىدە بىرمۇنچە ئىلغار سىياسەتلەرنى يولغا قويدى. سوۋېت ئىتت-
تىپاقىنىڭ ئىلغار تەسىرى ئارقىسىدا شىنجاڭدا كونا مائارىپ
ئىسلاھ قىلىنىپ، ئارقا - ئارقىدىن نۇرغۇن پەننى مەكتەپ،
بىلىم يۇرتلىرى ئېچىلدى، پىئونىرلار لاگىرى قۇرۇلۇپ، تەنتە-
بىيە پائالىيەتلىرى قانات يايدى، نۇرغۇن دوختۇرخانا، داۋالاش
ئورۇنلىرى، كىنو - تىياتىرخانىلار، باغچىلار ياسالدى،

قۇرۇلۇش - بىناكارلىق ئىشلىرى قايتا جانلاندى؛
 دىنى خوراپاتلىقنىڭ ئالدى ئېلىنىپ، كوپلىگەن يېزا- قىش-
 لاقلاردا دىخانلارنىڭ ساۋات چىقىرىشىنى ئاساس قىلغان كەچ-
 كۈرسىلىرى يولغا قويۇلدى، خوتۇن - قىزلار جەمىيەت ئىشلىرىغا
 ئارىلاشتى. ئۇلار ئىنقىلاۋىي ناخشىلارنى ئېيتىپ، يېڭىلىقنى، ئىل-
 غارلىقنى تەشەببۇس قىلىدىغان نۇرغۇن ناخشا- ئۇسۇللارنى سەھنىگە
 ئېلىپ چىقىپ، ياپۇن باسقۇنچىلىرىغا قارشى كۈرەشنىڭ چوڭ-
 قۇر قانات يېپىشىغا، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلارنىڭ خىيانەت-
 چىلىك، پارىخورلۇق، مۇستەبىتلىك ھەركەتلىرىگە قارشى كۈرەش-
 نىڭ چوڭقۇر قانات يېپىشىغا، مىللى مەدەنىيەت ۋە مىللى
 ما ئارىپ ئىشلىرىنىڭ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىشىغا تۇرتكە بولدى.
 بۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىدىكى بىر مىللى ئويغۇنۇش
 دەۋرى بولۇپ، قالاقلقنى، كۈنلىقنى رەت قىلىپ، چەتئەل-
 نىڭ ئىلغار نەرسىلىرىنى قوبۇل قىلىش، خۇراپاتلىق، نادانلىق
 نىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ، ئىلىم-مەرىپەتنى سۇيۇش، ۋەتەن
 بىرلىگىدە چىڭ تۇرۇپ، دېموكراتىيە، ئەركىنلىكنى قولغا
 كەلتۈرۈشتە زور ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينىدى. بۇ قوشاق
 ئەينى يىللاردا توقۇلغان بولۇپ، ئۇيغۇر سەھنىلىرىدە ناخشا
 قىلىپ ئېيتىلغان. ئۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ يېڭىلىققا، ئىلىم-
 مەرىپەتكە، گۈللۈنۈپ راۋاج تېپىشقا تەلپۈنۈشتىن ئىبارەت
 مىللى روھى كەيپىياتىنى ئەكس ئەتتۈرگەن.

باغدا گۈللەر ئېچىلدى،
 چىكەڭگە قىستۇرالامسەن؟
 زوقلۇنۇپ ئويناپ- كۈلۈپ،
 كوڭلۈمنى ئاچالامسەن؟

تېرەك بېشىدا قاغا،
پەرق ئېتىپ بىلە لەمسەن؟
ھوسنۇڭدىن گۈل ئۇندۇرۇپ،
قىستۇرۇپ كىلە لەمسەن؟

تام توپىسىگە تام سالدۇق
شامالغا دالدا بولسۇن دەپ.
يار توپىسىگە يار تۇتتۇق،
يۈرەككە پايدا بولسۇن دەپ.

چاپتىم يورغا ئېتىمنى،
يايرىمغا گۈل قىساي دەپ.
كورۇپ ئوتتۇم بېغىمنى،
گۈزەل بوستان ياساي دەپ.

ئاچىل- ئاچىل- ۋاي ئاچىل،
ئاچىلمىساڭ گۈل قايدا؟

تۇرپان خەلقى ئازىسىغا تارقالغان نۇسقىسىنىڭ تىكىستىنى
مەرھۇم شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر يازغان ئىدى

گۈلۈم ئاچىلاي دەيدۇ،
باشقا سانجىلاي دەيدۇ.
يارىمنىڭ يۈرەك ئوتى،
تەنگە يامىشاي دەيدۇ.

يارىم ماڭا ناز قىلىۋر،
كۈلۈپ مېنى ماز قىلىۋر.
يار قەدرىنى بىلىمەيسەن،
زىمىستاننى ياز قىلىۋر.
يار دەردىدە خۇن بولدۇق،
تۈگمەنلەردە ئۇن بولدۇق.
قورقۇنچىڭدىن قاتتىق تاش،
بىرلىشەلمەي قۇم بولدۇق.
ياش تەلەپلەر ئۇخلاشما،
يار يولىدا پۇتلاشما.
يارىم ئۇچۇن جان پىدا،
ھەر قەدىمىڭگە مېڭ تىللا.
غەيرەت گۈلۈم ئاچىلغىل،
ھىممەت يولۇم ئاچىلغىل.
يارىم ئۇچۇن بەرسەم جان،
قاچان بولسا بىر ئولۇم،
ياكى ئولۇم ، يا كورۇم.

سارىخان قوشىغى

سارىخان قوشىغى- ئەينى يىللاردا غۇلجىدا كەڭ تارقالغان قوشاقلارنىڭ بىرى. بۇ قوشاقتا باغۋەن قىزى سارىخاننىڭ خۇددى قىزىلگۈلدەك چىرايلىق، گۈزەل قىز ئىكەنلىگى، ئەمگەكنى قىزغىن سۈيىدىغانلىغى، ئاتا-ئانىسىنىڭ تەرىپىدە ئەخلاقلىق، نومۇسچان، شەمە-ھاياسى بار قىز بولۇپ چوڭ بولغانلىغى، شۇ خىسلەتلىرى ئارقىلىق نۇرغۇن يىگىتلەرنىڭ ئۇنى ياخشى كورۇپ قېلىپ ئاشىق-بىقارار بولغانلىغىدەك جەرياننى بايان قىلىنغان. بۇ قوشاقتى ئاساسەن ياش يىگىتلەر توقۇغان.

سېپىلغا چىقىڭ باللا،
دوم-دومنى سوقۇڭ باللا.
پاششاپ، بەگ قوغلاپ كەلسە،
ئارقىغا قېچىڭ باللا.

بېغىڭغا كىرىپ باقسام،
ئالما تۈگمىدەك بوپتۇ.
كىچىككىنە سارىخان،
ئېلىپ قاچقىدەك بوپتۇ.

باغ ئىچىدە بوستانلار،
ياشرىپتۇ چوكانلار.
سارىخاننىڭ دەردىدە،
ئاقىتى كوزۇمدىن قانلار.

ئاقسارايدا ئولتۇرغان،
سارىخان مىنىڭ يايىرىم.
كويەر ئوتقا سېلىپ قويغان،
بىخەۋەر جېنىم يايىرىم.

گۈلزارنىڭ ئارا چوغلۇق،
گۈلزار ئىچى بۇلبۇللۇق.
گۈلنىڭ گۈلى سارىخان،
سىزگە سېغىنىپ قۇللۇق.

سارىخان قىزىلگۈلدەك،
بىز ئىشقىدا بۇلبۇلدەك.
سارىخان كۈلۈپ قويسا،
خىزمەت قىلىمىز قۇلدەك.

سارىخان تىلى تاتلىق،
كوڭلىدۇر ئەجەپ قاتتىق.
ئىشىكتىن چىقالمايدۇ،
مەن كەلسەم كېچە ئاتلىق.

سارىخان كىچىك ياشلىق،
ئاي يۈزلۈك، قارا قاشلىق.
ئىشىككە چىقالمايدۇ،
ئاتا-ئانىدىن باشلىق.

رىزۋانگۈل ھەققىدە

رىزۋانگۈل - شىنجاڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلاۋىنىڭ بىر ئا - يال جەڭچىسى. ئۇ، 1944 - يىلى غۇلجىنىڭ «ھەرەمباغ» دىگەن يېرىدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى بىلەن بولغان شىددەتلىك - كەسكىن جەڭگە قاتناشقان، مىللى ئارمىيىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە يارىدار بولغان جەڭچىلەرنى كۈتۈش، يۈتكەش، داۋا - لاش ئىشلىرىنى ئىشلىگەن. بىر قېتىملىق جىددى جەڭدە ئۇ، بىر يارىدار جەڭچىنى داۋالاۋاتقان مەزگىلدە تۇيۇقسىز دۈشمەن ئوقى كىلىپ تېگىپ، مەرتلەرچە قۇربان بولغان. شۇندىن باشلاپ ئۈچ ۋىلايەت ئارمىيىسىنىڭ ھەر بىر كوماندىرى - جەڭچىلىرى ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ شەپقەتلىك ھەمىشەسى سۈپىتىدە تىلغا ئالغان. ئۇنىڭ باتۇرلۇق ئىشى - ئىزلىرىنى قوشاققا قوشۇپ، ناخشا قىلىپ ئېيتىشقان. رىزۋانگۈل دىگەن بۇ ناممىلى ئارمىيىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى ئۇلۇغ مىللى كۈرەشنىڭ ئوت - ئۇچقۇنلىرىنى ئۇلغايتىشىغا ئىلھام بەرگەن. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نۇرغۇن ياش قىزى - يىگىتلىرى رىزۋانگۈلنىڭ روھىدىن تەسىرلىنىپ، قولىغا قورال ئېلىپ، مىللى ئارمىيىگە قاتنىشىپ، قەھرىمانلىق داستانلىرىنى ياراتقان.

بۇ قوشاقتا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ باتۇر قىزى، ئىنقىلاۋىي قۇربان رىزۋانگۈلنىڭ ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ياشلىق ھاياتىنى بېغىشلاپ، ئوقۇلار يامغۇردەك يېغىۋاتقان جەڭلەردە ئۆزىنى ئۈنۈتۈپ، يارىدارلارنى قۇتقازغان ئۇلۇغۋار روھى مەدھىلەنگەن. ئۇ گەرچە قۇربان بولسىمۇ، «مەڭگۈ تىرىكچى ئېچىلىپ تۇرغان گۈل» سۈپىتىدە ئەۋلاتتىن - ئەۋلات خۇشپۇراق چاچىدىغانلىغى ئىپادىلەنگەن.

خەۋەر كەلدى گوييا بىر ،
«سۇلدى» دىگەن قىزىل گۈل .
ۋەتەن ئۇچۇن جان پىدا -
ئەمەسمىدى رىزۋانگۈل .

ئەل داڭقىنى يات قىلىپ ،
دۇشمەنلەرنى ئېتىپ كۈل .
بەل باغلىغان جەڭلەردە ،
ئۇيغۇر قىزى رىزۋانگۈل .

ئۇنتۇلسۇنمۇ ؟... ھېچ قاچان ،
ئۇنتۇلمايدۇ رىزۋانگۈل .
ئۇبىر تۈزىماي ئېچىلىپ ،
تۇرغان ئەسلى قىزىل گۈل .

ئامىنەم ھەقىقەتدە

ئامىنەم- ئاتۇشنىڭ شورۇق دىگەن جايىدىن 1944-يىلى يازدا ئاستىن ئاتۇشتا شىنجاڭ تارىخىدا مەسىلى كورۇلۇپ باقمىغان بىر قېتىملىق چوڭ سۇ ئاپىتى يۈز بەرگەن. كەلكۈن سۇ- تىجەن بىلەن مەشھەت ئارىلىغىدىكى چوڭ جىلغىدىن ئېقىپ ئو- تۇپ ، ئاتۇشنىڭ نۇرغۇن يېزا- قىشلاقلىرىنى ۋەيران قىلىۋەت- كەن ، نۇرغۇنلىغان تېرىلغۇ يەرلەر ، زەل- زىرائەتلەر ، داۋۇ- دەرەخ ، ئوي- جايلار سۇ ئاستىدا قالغان. نۇرغۇن ياشانغان كى- شىلەر ، ئەر- ئايال ، ئۇششاق بالىلارنى كەلكۈن سۇ ئېقىتىپ كېتىپ جىنىغا زامىن بولغان . يۇرت ئىچىدە قوشاق ئېيتىش بىلەن تونۇلغان ئامىنەم دىگەن ياش قىزىمۇ ئەنە شۇ قېتىم- قى كەلكۈن ئاپىتىدە سۇ ئېقىتىپ كېتىپ ، جەسىدى جىلغى- نىڭ ئايىغىدىكى بىر لايلاڭدىن تېپىلغان ، ئۇنىڭ ئاتا- ئا- نا ، ئۇرۇق- تۇققانلىرى ، يارۇ- بۇرادەرلىرى ۋە ئۇنى تو- نۇيدىغان كىشىلەر ئۇنى ئەسلەش يۈزىسىدىن بۇ قوشاقنى توقىغان.

ئامىنەمۇ - ئامىنەم ،

لايغا پاتقان ئامىنەم .

لايىنىڭ تېگىدە يېتىپ ،

بىيىت قاتقان ئامىنەم .

ئامىنەمنىڭ چېچىنى ،

ئاق ناۋاتتا پاتلىغان .

ئامىنەم چىرايلىقىنى ،

ئەمەت ئىمىنگە ساقلىغان .

قوتاندا كالا مورەيدۇ،
ئامىنەمنىڭ كالا سى .
قوشاق قېتىپ يىغلايدۇ،
ئامىنەمنىڭ ئاناسى .
ئامىنەمنىڭ بېغىدا،
چىلگە ئۈزۈم پىشىپتۇ .
تولۇنئاي دەك ئامىنەم،
لاي تېگىدە يېتىپتۇ .
ئانا دىدىڭمۇ ئامىنەم،
دادا دىدىڭمۇ ئامىنەم .
مىنىڭ بەختىم ئەزەلدىن كار،
خۇدا دىدىڭمۇ ئامىنەم .

قەمبەرنىسا قوشىقى

بۇ قوشاق جەنۇبىي شىنجاڭدا ناخشا سۇپىتىدە كەڭ تارقالغان .
قەمبەرنىسا ۋە قەسى 1943- يىللىرى ئاتۇشتا يۈز بەرگەن . بىر
ياشا نغان دىخان ئايىلى بولۇپ، ئۇ، دوپپا تىكىشكە ناھايىتى
ئۇستا ئىكەن . ئۇنىڭ مەرەمىنسا ۋە قەمبەرنىسا دىگەن ناھا-
يىتى كىلىشكەن ئىككى قىزى بار ئىكەن . ئۇلار
ئانىسىدىن ئۈگىنىۋالغان دوپپا تىكىش ھونىرىگە تايىنىپ
تۇرمۇش كۆچۈرىدىكەن . شۇ يىللاردا مەرەمىنسا بويىغا يىتىپ،
ياتلىق بولۇپ غۇلجىغا چىقىپ كىتىپتۇ . ئويدىكىلەرنىڭ ھال-
ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرىدىغان بىرەر ئادەم بولمىغان
لىقتىن، ئانىسى كىچىك قىزى قەمبەرنىسا شۇ يۈرتتىكى
بىر قېرى كىشىگە خوتۇنلۇققا بەر مەكچى بولۇپتۇ . بىراق،
قەمبەرنىسا بۇ ئىشقا پەقەت قوشۇلمايدىكەن، رازى ئەمەس
ئىكەن . شۇ ۋاقىتتا غۇلجىدىكى ئاچىسى مەرەمىنسانىڭ ئاغ

رېپ يېتىپ قالغانلىغى توغرىسىدىكى خەۋەر ئاتۇشقا يېتىپ كەپتۇ. قەمبەرنىسانىڭ ئانىسى چوڭ قىزىنىڭ كېسەللىك ئەھۋالىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى بىئارام بولۇپتۇ ۋە ئاخىرى قىزىنى كور-مەك بولۇپ غۇلجىغا يولغا چىقىپتۇ. لېكىن مەرەمىنىسانىڭ كېسەلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئولۇپ كېتىپتۇ. چوڭ قىزى مەرەمىنىسادىن ئايرىلغان ئانا كوتۇرۇپ قويقىسىز دەرت - ئەلەملەرنى ئىچىگە يۇتۇپ، غۇلجىدىن ئاتۇشقا قايتىپتۇ. ئۇ تېخى يۇرتقا قايتىپ كەپ بولغىچە يوقسۇللۇق دەردىنى تولا تارتقان، ئوزىنىڭ ئىختىيارلىقىسىز توي قىلىشقا ئۇنىمىغان كىچىك قىزى قەمبەرنىسا ئوزىنى بۇلاققا تاشلاپ ئولۇۋاپتۇ. ئارقا - ئارقىدىن بىر ئويدىن ئىككى كىشى ئولۇپ كەتكەنلىكتەك ئېچىنىشلىق ۋاقەگە ئاساسەن ئۇنىڭ ئانىسى ۋە يۇرت - مەھەللىدىكىلەر بۇ قوشاقنى توقۇغان.

قەمبەرنىسا بىر گۈل ئىدى،
شېخىدا سايرىغان بۇلبۇل ئىدى.
ئول بىر خۇدانىڭ تەقدىرى،
ئىككى قىزىمدىن ئايرىدى.

بىر قولىدا باردۇر قاچچىسى،
بىر قولىدا باردۇر يىڭنىسى.
بۇلتۇر ئولۇپتۇ ئاچچىسى،
بۇ يىل ئولۇپتۇ سىڭلىسى.

قەمبەرنىسا سۇغا چوكۇپ،
سۇدىن چىقىپ لايدا يېتىپ.
ئومرۇم ئوتەر يىغلاپ يۇرۇپ،
قارا كوزۇمدىن ياشلار ئېقىپ.

جىنىم بالام قەمبەرنىسا،
ئوتۇڭ يامان مەرەمىنسا.

ئاق دادام

ئەينى يىللاردا جەنۇبىي شىنجاڭدىكى نۇرغۇن ھۇنەرۋەن-
كاسىپلار ھايات كوچۇرۇشكە يول ئىزدەپ، يىگىت-قىزلىرىنى
ئەگەشتۈرۈپ غۇلجىغا چىقىپ ئورۇنلۇشۇپ، ئوي - ئوچاقلق
بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئېزىز يۇرتى قەشقەرنى
ئەسلەپ، نۇرغۇن قوشاقلارنى توقۇغان.
بۇ قوشاق ئەنە شۇ يىللاردىكى ياش يىگىت-قىزلارنىڭ
سېغىنىش ھىسىياتىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

ئاق دادام-ئاپپاق دادام،
قەشقەرگە بارغىم كېلىدۇ.
ئاق ساراينىڭ ئالدىدا،
تاماكۇ تارتقۇم كېلىدۇ.

ئاق ساراينىڭ قىزلىرى،
لاچىنىمىكىن، قۇرغۇيمىكىن؟
قولدا ئالتۇن ئۈزۈك،
ئاشىقلىرى زەرگەر مىكىن؟

ئۇيغۇرخەلق تارىخى قوشاقلىرى

توپلاپ رەتلىگۈچى: ئۈچقۇنچان ئومەر
قەشقەر ئويغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقىتىدۇ.
قەشقەر گېزىتى باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى.
1981 - يىلى 12- ئاي 1 - نەشرى.
1981 - يىلى 12- ئاي 1 - بېسىلىشى.

سانى : 22،500

باھاسى 0.30 يۈەن

كىتاپ نومۇرى: m 10264.2

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى:
ئەنۋەر تۇرسۇن

باماسى: 0.30 يۈەن
定价: 0.30 元